

עונג שבת וחג

נוסח עדות המזרח

קידוש לשבת וחג, שידים ופיוטים,
ברכת המזון וסדר הבדלה

עונג שבת וחג

קידוש לשבת וחג, זמירות,
ברכת המזון וסדר הבדלה

טפח עדות המזרח

בתוספת שירים, פזמונים ופזמונים,
בליחוי דברי קע וחסד

הוצאה לאור:

טל': +972 (0)8-8502771

www.chazak.co.il

office@chazak.co.il

כל הזכויות שמורות © All rights Reserved

עיסוקו מסחרי תכל סוג שהוא בתחום הנדל"ל בספר זה אינו בהחלט,

אין להעתיק, לשלם, לתרגם או לאחסן במאגר מידע אלא ברשות חפוזית בכתב מהחבר

תוכן

6	סדר הדלקת נרות שבת ויר"ט
7	סדר קידוש ליל שבת
9	קידוש ליל שבת
9	קידוש יום שבת
10	קידוש לליל יום טוב
11	קידוש לליל ראשיהשנה
12	קידוש ליום טוב
13	שירים ופזמונים
22	פיוטים וזמירות
52	ברכת המזון
58	שבע ברכות
59	ברכה מעין שלוש
59	בורא נפשות
60	סדר הבדלה
61	פסוקי ברכה
64	תוכן שירים
66	תוכן פיוטים

סדר הדלקת נרות שבת ויו"ט

תברך ותדליק הנרות:

לכבוד שבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של שבת.

לכבוד חגים: סוכות, שמחה תורה, פסח ושביעות:

ברוך אתה יהוה אלהינו, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של יום טוב:

לכבוד חג שחל בשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של שבת ויום טוב:

לכבוד יום הכיפורים:

ברוך אתה יהוה אלהינו, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של יום הכיפורים:

לכבוד יום הכיפורים שחל בשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של שבת ויום הכיפורים:

בחג מוסיפים:

ברוך אתה יהוה אלהינו, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

אחר הדלקת הנרות תאמר תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו אלהי ואלתי אבותי, שתחוננו
אותי ואת בעלי (ואת בני ואת אבי ואת אמי) ואת כל קרובי,
ותמן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארבים, ותזכרנו בזכרון
טובה וברכה, ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים, ותשפוך
שכינתך בתוכנו, וזכנו לגדל בנים ובני בנים חקמים ונבונים,
אזהבי יהוה אלהינו, וראי אלהים, אנשי אמת וזרע קדש,
ביהוה אלהינו דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים
טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא. אנא שמע את תחנוני,
בזכות שירה ורביקה ורחל ולאה אמותינו, והאר גרנו שלא
יכבה לעולם ועד, והאר פניך ונושעה, אמן.

סדר קידוש ליל שבת

עמוד על יד השולחן ואמר בשמחה רבה "שלום עליכם". ונתנו לחזור כל קטע שלש פעמים. ואם השעה מאוחרת או זמן דחוק מפני האורחים הרבים, יאמר כל קטע פעם אחת.

שְׁלוֹם עליכם מִלְאָבִי הַשָּׁרָת, מִלְאָבִי עֲלִיוֹן, מִלְךָ מִלְכִּי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בּוֹאֵבִים לְשָׁלוֹם מִלְאָבִי הַשָּׁלוֹם, מִלְאָבִי עֲלִיוֹן, מִלְךָ מִלְכִּי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּרַבּוֹנִי לְשָׁלוֹם, מִלְאָבִי הַשָּׁלוֹם, מִלְאָבִי עֲלִיוֹן, מִלְךָ
מִלְכִּי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם, מִלְאָבִי הַשָּׁלוֹם, מִלְאָבִי עֲלִיוֹן, מִלְךָ
מִלְכִּי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּצִאֲתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְאָבִי הַשָּׁלוֹם, מִלְאָבִי עֲלִיוֹן, מִלְךָ מִלְכִּי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

כִּי מִלְאָבִי יִצְוֶה לָהּ, לְשִׁמְרָה בְּכָל־דְּרָכֶיהָ: וְהַיְוָה אֱמַנָהּ וְשִׁמְרָצֶהָ
וּבּוֹאֶה, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

אֲשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא, וְרָחֵק מִפְּנֵינִים מִכְרָה: בָּטַח בָּהּ לֵב
בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר: גָּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־רָע, כֹּל יָמֶי

חַיֶּיהָ: דָּרָשָׁה צָמֹד וּפְשָׁתִים. וַתַּעַשׂ בְּחָפְץ בִּפְיָהּ: הִיטָה בְּאֵינִי
סוֹחֵר, מִמְּרָחֵק תָּבִיא לַחֲמָה: וַתִּקֶּם בַּעֲד לִילָהּ וַתִּתֵּן טָרַף
לְבִיתָהּ, וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְנָהּ, מִפָּרִי בִפְיָהּ נָטְעָה
בָּרֶם: חָגְרָה בַּעֲז מִתְּנִיָּהּ, וַתֹּאמֶץ זְרוּעֶתֶיהָ: טָעְמָה בִּי־טוֹב
סַחֲרָהּ, לֹא־יִכָּבֵד בְּלִילָהּ עָרָה: יָדֶיהָ שָׁלָחַהּ בִּפְשׁוּרָה, וְכִפְיָהּ
תָּמְכוּ פֶלֶךְ: בָּפָה פָּרָשָׁה לַעֲנִי, וַיָּדֶיהָ שָׁלָחַהּ לְאִבּוֹן: לֹא־תִירָא
לְבִיתָהּ מִשָּׁלֹה, כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבְשׁ שָׁנִים: מִרְבָּדִים עָשְׂתָה־לָּהּ,
שֶׁשׁ וְאַרְבָּעִין לְבוּשָׁה: נֹדַע בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתָּהּ עִם־זִקְנֵי־
אָרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וּתְמִכָּהּ, וַתַּעֲזֹר נִתְּנָה לְבָנֶעְנִי: עוֹז־וְהִדָּר
לְבוּשָׁהּ, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרָיוֹן: פִּיהָ פָּתְחָהּ בְּחִכְמָהּ, וַתּוֹדֶת־חֶסֶד
עַל־לְשׁוֹנָהּ: צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל:
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלִלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, וְאַתָּה
עָלִית עַל־בִּלְעָנָה: שָׁקָר הָחַן וְהַבֵּל הִיפִי, אֲשֶׁה יִרְאֵת־יְהוָה אֱמַנָהּ
הִיא תִתְּחַלֵּל: תִּנּוּלָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיַּהֲלִיכֶּהּ בְּשָׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ:

יש נוהגים לומר הפסוקים דלהלן קדם הקידוש, "אתחילנו סעודתא", ופי'ט "אזמר בשבחין" שיטר רבינו האריי ו"ל. ואם השעה דוחקת, רשאי לקדש בלא שיאמר, וטוב שיאמר אתר כך באמצע הסעודה.

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא וְהִרְסִינוּתָא שְׁלִיטָתָא, וְהוּא דְסִלְכָא קְדִישָׁא, אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְסִלְכָא, וְהוּא הוּא סְעוּדָתָא דְחֻקְל תְּפִיחִין קְדִישִׁין:

אהלה ששאלוהם בשיר, ואנקלט בתורה: ויהי עתה ענין וסגנון, בו בטח לבי ומעורתי, ויעזל לבי ומשירי אחרות:

סימן אני יצחק לודיא בן שלמה (האר"י דיע"א)

זמר בשבחי, למיעל ג' פתחיו, דבחקל מפוחיו, דאיטון קדישיו:

זמן לה השתא, בפתורא חדתא, ובמנרתא טבתא דנחרא על דישין:

Abstract

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל־עֲשֵׂי צִדְקָתוֹ׃

חשבון קהילה, וביסוסו על דרכי חשבון קהילה, וביסוסו על דרכי חשבון קהילה.

וְחָיָה אִם עָקְתִּיו, בְּטִילָיו וְיִשְׁבִּיתִיו, בְּרֵם אֲנָפִיו מְרִתִּיו, וְרִחֲחִיו עִם נַפְשִׁיו:

[illegible]

ק ריבו שושבינך, עבדו תקוניך, לאפשא זינך, ונוניך עם רחשיך:

ל מנועד לשמור ודאית חספני פספסי ובחלמי ובחלמי נשכחתי:

.....

עטורין שבעין קא, וספדא דקעקא, ווילעסער פקדא, פקדא פארשן:

שימיון וסתימיון, בגו כל עלמיו, ברם עתיק יומיו, תלא בטיש בטישיו:

הא רענא קמיה, דתשרי על עמיה, דיתענג לשמיה, במתיקין ודובשין:

✳ סדר לדרומא, מנחתא דסתימא, ושליחן עם נהמא, ובצפונא ארשיין:

Figure 6

.....

עַסְרָה קְהִלּוֹת בְּתַרְוֵיהֶן, בְּמִסְכֵּיהֶן יִקְרְאוּ, בְּשִׁבְעֵיהֶן עֲשׂוּרִין, וְעַל גַּבֵּי חֲמִשִּׁין:

ש ביתו ושביקו, מסאביו ורחיקו, תביליו ומעיקו, וכל זני חרשיו:

ש כִּנְיָא תַּתְעֵטָה, בְּשִׁית נְהִמִי לְסֵטָה, בְּוִיז תַּתְקֵטָה, וְזִינִז דְּכִנְיָשִׁיז:

ל מבצע על ריפתא, בזיתא וכביעתא, תרו יודין נקטא, סתימין ופרישין:

[illegible]

$\mathbb{E}[\mathbf{y}|\mathbf{x}] = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{b}$

קא נישא ר'ז, וסידר דגניז, דליתיהו סתמיהו, סמירן וקבישין:

✳ תעטרת בקלה, בקרוך דלעיקלא, בגו האי היכלא, דעידון קדישין:

[illegible]

קדישין גמורין דאמסין, ברוחא ובחורא דללא, וחסדא דן קדם עתיקא קדישא דכל

קדישין, סטירא דבל טסירין, סתיסא דכלא, רעקא ודחסי, חסא וחסדא, בנחירי עלא.

סְרַעְתָּא וְחִדְּתָהּ, עָלֶי וְעַל כָּל בְּנֵי בִיתִי, וְעַל כָּל הַנִּלְוִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוּת.

והסודא, וז"ל אר"כ, ומחזי ח"ח, ודמ"ט ס"ד קדמית, אמר כן יחי רצון:

קידוש ליל שבת

עמוד ויאמר קידוש ליל שבת ויכוין להוציא את השומעים ידי חובת המצוה.

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־בָּרָא אלהים לעשות:

סברי מרנן. ועונים השומעים: סברי חיים.

ברוך אתה יהוה ייחודי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה ייחודי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו, ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית, תחלה למקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. ושבת קדשו באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה יהוה ייחודי, מקדש השבת:

ישב וישחה רביעית (81 גרס) או מלוא לוגמיו (43 גרס), ולא יברך אחריו ברכה אחרונה, אף אם שחה רביעית.

קידוש יום שבת

אם תשיב ששפת נקלה, גשות הסעך ביום קדשי, וקראת לשבת ענג, לקדוש יהוה ייחודי מקדו, וכבודו טעמות חרידי, מקצוא הסעך ורדו דבר: או תאנג על־יהוה ייחודי והסמך על־מצי ארץ, והאמלך נחלת עקב אביה, כי פי יהוה ייחודי דבר:

ושמרו בני־ישראל את־השבת, לעשות את־השבת לדורתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם, בייששת ימים עשה יהוה ייחודי את־השמים ואת־הארץ, וביום השביעי שבת וינפש: עליכן ברוך יהוה ייחודי את־יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנן. ועונים השומעים: סברי חיים.

ברוך אתה יהוה ייחודי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ושחה רביעית או מלוא לוגמיו ויתן לכל המטובין, ואחר־כן יטול ידיו משמד, ויברך "על נטילת ידיים" ויבצע על שני כיסיות כנוכר בליל שבת.

קידוש לליל יום-טוב

אם חל יום־טוב בשבת, מתחילים מכאן:

יום הששי: וְיָכֹלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צָבָאָם: וְיָכֹלוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וְיַבְרֵךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִקְדָּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְקַבְּלֵי מְלֹאכֶתוֹ, אֲשֶׁר־קָרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אם חל יום־טוב בחול מתחילים מכאן:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

סְבִרֵי מְרֻנָּה. וְעֵינִים הַשְׂמִיעִים: סְבִרֵי חַיִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עַם, וְרוֹמָמָנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו, וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֲדֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שְׂבֻחוֹת לְמִנּוּחָהּ, ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֵת יוֹם

(בשבת: הַשְּׁבֻתָּה הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

תַּג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, אֵת יוֹם־טוֹב מְקַרְא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ. בשבת:

תַּג הַשְּׂבֻעוֹת הַזֶּה, אֵת יוֹם־טוֹב מְקַרְא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן סִמְנֵי תוֹרָתֵנוּ: בשבת:

תַּג הַסֻּבּוֹת הַזֶּה, אֵת יוֹם־טוֹב מְקַרְא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן שְׂמִינִי: בשבת:

שְׂמִינֵי תַּג עֲצֵרַת הַזֶּה, וְאֵת יוֹם־טוֹב מְקַרְא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן שְׂמִינִי: בשבת:

בְּאַהֲבָה מְקַרְא קֹדֶשׁ, זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ

בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשִׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים, (בשבת: וְשְׂבֻחוֹת) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (בשבת: בְּאַהֲבָה וְקִדְּשׁוֹ) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן

הַנִּחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֻתָּה ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

אם חל יום־טוב במוצאי־שבת מוסיפים שתי ברכות הבאות לפני ברכת "שהחיינו". יסתכל על גרות של יום טוב ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

בוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנְּהַלְתָּנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחול, וּבֵין אֹר לְחושֶׁךְ, וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשֵׁי שַׁבָּת לְקִדְשֵׁי יוֹם טוֹב - הַבְדִּילָה, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה - הַקִּדְשָׁה וְהַבְדִּילָה, וְהַקִּדְשָׁה אֶת עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֶׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנְּהַלְתָּנוּ, הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחול:

בסוכות מוסיף ברכה זו, ובחורף־לארץ בליל יום־טוב שני יברך "שהחיינו" לפני ברכה זו:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנְּהַלְתָּנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ מִמְצוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לִישֵׁב מִסֻּכָּה:

בכל ג' רגלים יברך ברכת "שהחיינו" חוץ מבליל שביעי של פסח, שאין מברכים "שהחיינו":
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנְּהַלְתָּנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִמְּנוּ, וְהִצַּעְנוּ לְפָנֶיךָ הַזֶּה: יֵשֶׁב וְיִשְׁתֶּה רַבִּיעִית אִם מְלֹא לוגמיו, וְלֹא יִבְרַךְ אַחֲרָיו בְּרִכַּת אַחֲרֹנָה, אֶף אִם שְׁתֵּה רַבִּיעִית.

קידוש לליל ראש־השנה

אם חל יום־טוב בשבת, מתחילים מכאן:

יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אם חל יום־טוב בחול מתחילים מכאן:

סְבִירי מְרַנֵּן. וְעוֹנִים הַשִּׁמְעִים: סְבִירי חַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנְּהַלְתָּנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּנוּ מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לֶשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ מִמְצוֹתָיו, וְהִתְנַחֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (בשבת השַׁבָּת נְהָה וְאֶת־יוֹם) הַזֶּה, אֶת־יוֹם טוֹב מְקַרְא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, יוֹם (בשבת זָכוֹן) תְּרוּעָה (בשבת דְּאִתְּקָה) מְקַרְא־קֹדֶשׁ זָכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁה מִכָּל־הָעַמִּים, וְדִבְרָךְ מִלִּפְנֵי אִמָּת וְקִים לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (בשבת השַׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכְרוֹן:

אם אינו מוצאי שבת — מברכין כאן שהחיינו

אם חל ר"ה במוצאי־שבת עוברים ליבורא מאורי האש" (לעיל בסוף קידוש לליל י"ט) לפני ברכת "שהחיינו".

קידוש ליום־טוב

לֵרִיחַ: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּבְסֶסָה לְיוֹם חַגֵּנוּ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לְאַלֹהֵי יַעֲקֹב:

לשלוש רגלים: אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה אֱמַדוּתוֹ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ
אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֱמַדוּתוֹ אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

סְבִרֵי קִרְקָן. וְעוֹנִים הַשְׁמַעִים: סְבִרֵי חַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱמַדוּתוֹ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בסוכות מוסיף ברכה זו, ובחורף־לארץ בליל יום־טוב שני יברך "שהחיינו" לפני ברכה זו:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱמַדוּתוֹ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לִישֹׁב
בַּסֻּכָּה:

שירים ופזמונים

9

שבחי ירושלים את ה', הללי אלקיך
ציון. כי חזק בריחי שעריך, ברוך בניה
בקרבך:

10

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים
מאין יבוא עזרי. עזרי מעם ה' עשה
שמים וארץ. אל יתן למוט רגלך אל
יגום שומרך. הנה לא יגום ולא יישן
שומר ישראל. ה' שמרך ה' צלך על
יד ימינך. יומם השמש לא יכבה וירח
כלילה. ה' ישמרך מכל רע ישמר את
נפשך. ה' ישמר צאתך ובוואך מעתה
ועד עולם:

11

עוד אבינו חי, עם ישראל חי:

12

הנה מה טוב ומה נעים, שבת אחים
גם יחד:

13

אני מאמין באמונה שלמה בביאת
המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם
כל זה אהבה לו, בכל יום שיבוא:

14

ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך.
אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי
אל תעזבני:

15

מי האיש החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב. נצור לשונך מרע ושפתך
מדבר מרמה סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו:

1

אדון עולם אשר מלך בטרם כל
יצור נברא. לעת נעשה בחפצו כל,
אזי מלך שמו נקרא. ואחרי ככלות
הכל, לבדו ימלך נקרא. והוא היה
והוא הוה והוא יהיה בתפארה:

2

עושה שלום במרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן:

3

ישראל בטח בה', עזרם ומגנם הוא:

4

שישו את ירושלים, גלו בה, כל
אוהביה. על חומותיה עיר דוד,
הפקדתי שומרים, כל היום וכל
הלילה:

5

והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו
במצותיך יחד ללבנו, לאהבה וליראה
את שמך. ולא נבוש ולא נכלם, ולא
נקשל לעולם ועד:

6

יברך ה' מציון, ויראה בטוב
ירושלים, כל ימי חייך. ויראה בנים
לבניה, שלום על ישראל:

7

ישמחו השמים, ותגל הארץ. ירעם
הים ומלאו:

8

כל העולם בלו, גשר צר מאד
והעקר לא לפחד כלל:

16

אלה חמדה לבי, וחוסה נא ואל נא תתעלם:

17

דוד מלך ישראל, חי וקיים:

18

שמע ישראל, ה' אלקינו, ה' אחד:

19

הנה אנכי שולח לכם, את אליהו הנביא, לפני בוא יום ה', הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים, ולב בנים על אבותם:

20

ציון הלא תשאלי, לשלום אסיריך:

21

תורת ה' תמיתה, משיבת נפש. עדות ה' נאמנה, מחכימת פתי:

22

שאו שערים ראשיכם, והנשאו פתחי עולם, ויבוא מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד, ה' צבאות, הוא מלך הכבוד סלה:

23

אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה:

24

עורה כבודי, עורה הנבל וקנור, אעירה שחר:

25

ובאו האובדים בארץ אשור, והגדחים בארץ מצרים. והשתחוו לה' בהר הקדש, בירושלים:

26

מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:

27

פותח את ידך ומשביע לכל-חי רצון:

28

ושננתם לכניף ודברת גם בשבתך בבינתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך ובקומך:

29

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה, אשרי העם שבעה לו אשרי העם שה' אלקיו:

30

הרחמן הוא ישלח לנו, את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות, ישועות ונחמות:

31

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד:

32

עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה:

33

אל תירא ישראל כי גור אריה הלא אתה - ואריה אם ישאג, מי לא ירא?

34

ליהודים היתה אורה ושמחה ויששון ויקר:

35

וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ:

36

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי:

37

כי לא יטש ה' עמו ונתלתו לא יעזב. ה' הושיעה המלך יעננו כיום קראנו:

46

שמע בני מוסר אביך, ואל תטש
תורת אבך. התנהג תמיד לדבר כל
דברך בנחת, לכל אדם ובכל עת,
וכזה תנצל מן הכעס, שהיא מדה
רעה להחטיא בני אדם. וכאשר
תנצל מן הכעס תעלה על לבך
מדת הענוה, שהיא מדה טובה מכל
המדות טובות. למען תצליח בכל
דרכיך ותזכה לעולם הבא:

47

תניא, אמר רבי ישמעאל בן
אלישע. למדנו, אמר התנא, רבי
ישמעאל בן אלישע. פעם אחת
נכנסתי להקטיר קטרת, לפני
ולפנים, וראיתי אכתריאל י"ה ה'
צבאות, שהוא יושב על כסא רם
ונשא, ואמר לי ישמעאל בני, ברכני,
אמרתי לו: יהי רצון מלפניך שיכבשו
רחמיך את כעסך, ויגלו רחמיך על
מדותיך, ותתנהג עם בניך, במדת
הרחמים, ותכנס להם לפניך משורת
הדיו ונענה לי בראשו:

48

המלאך הגאל אותי מכל רע יברך
את הנערים, ויקרא בהם שמי, ושם
אבותי, אברהם ויצחק, וידעו לרב
בקרב הארץ:

49

כאיל תערג על אפיקי מים בן
נפשי תערג אליך אלקים, צמאה
נפשי לאלקים לא־ל חי, מתי אבוא
ואראה פני אלקים:

50

רבנו של עולם, ותן חלקנו
בתורתך, וזכנו כדי שתשרה שכינתך
עלינו. מלא משאלות לבי לטובה
והפק רצוני ותן שאלתי, רבנו של

38

יהי החדש הזה כנבואת אבי חוזה
וישמע בבית זה קול ששון וקול
שמחה. חזק ימלא משאלותינו אמיץ
יעשה בקשתנו והוא ישלח במעשה
דינו ברכה והצלחה:

39

תהא השעה הזאת שעת רחמים
ועת רצון מלפניך:

40

ברכי נפשי את ה'. ה' אלוקי גדלת
מאד הוד והדר לבשת:

41

ישמחו במלכותך שומרי שבת
וקוראי ענג:

42

שומר ישראל שמור שארית
ישראל ואל יאבד ישראל האומרים
שמע ישראל:

43

ברכנו ה' אלקינו בכל מעשה דינו
וברך את שנתנו, ותן טל ומקר על
פני האדמה:

44

אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי. עזרי מעם ה' עשה שמים
וארץ:

45

אדרבא, תו בלבנו, שנראה כל
אחד, מעלת חברינו, ולא חסרונם.
ושנדבר כל אחד, את חברו, בדרך
הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה בלבנו
שום שנאה, מאחד על חברו, חלילה.
ותחזק אותנו באהבה אליך, כאשר
גלו וידוע לפניך, שיהא הכל נחת רוח
אליך: אמן בן יהי רצון:

ולגר תמיד אקח לי את אש העקדה:
ולקרבו אקריב לו את נפשי היחידה:

58

גר לרגלי דכריך ואור לגתיבתי.
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי
צדקך:

59

למען אחי ורעי אדברה נא שלום
כה. למען בית ה' אלקינו אבקשה
טוב לך:

60

אנא ככח גדלת ימינה תתיר צרורה.
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נושא.
נא גבור דורשי יחודך ככבת שמרם.
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד
גמלם. חסין קדוש ברוב טובך נהל
עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי
קדשך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו
יודע תעלומות:

61

שפכי כמים לבך נכח פני ה':

62

אין ערך לך ה' אלקינו בעולם הזה
ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא
אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח
ואין דומה לך מושיענו לתחיית
המתים:

63

אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש.
שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות
בנעם ה' ולבקר בהיכלו:

64

כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורך
אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה:

עולם. וכו' יהי רצון מלפניך ה' אלקינו
ואלקי אבותינו שתזכנו לעשות
מעשים טובים בעיניך, וללכת בדרכי
ישרים לפניך, וקדשנו בקדשך, כדי
שנזכה לחיים טובים וארכים ולחיי
העולם הבא:

51

ירושלים אורו של עולם ומי אורך
של ירושלים הקדוש ברוך הוא:

52

ישראל בטוח בה', עזרם ומננם
הוא. אנחנו מאמינים בני מאמינים
ואין לנו על מי להשען אלא על
אבינו שבשמים:

53

ועתה בנים שירו למלך בתפארת
מפאד ואשרי עבדיו המשמיעים
בקול שבחך:

54

רחם נא ה' אלקינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיחך ועל הבית הגדול והקדוש:

55

תפלה לפני כייצטף, ולפני ה'
ישפר שיחו. ה', שמעה תפילתי:
ושועתי, אליך תבוא. אל־תסתר פניך
ממני, ביום צר־לי:

56

טוב להדות לה', ולזמר לשמך
עליו. להגיד בבקר חסדך, ואמונתך,
כלילות.

57

בלבבי משכו אבנה להדר כבודו:
ולמשכו מזבח אשים לקרני הודו:

72

אין אדם שר שירה אלא מתוך שמחה וטוב לבב:

73

ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:

74

לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני:

75

לב טהור כראלי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי אלי תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:

76

והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עלותיהם וזבחיהם לדצו על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

77

מכניסי רחמים הכניסו רחמינו לפני בעל הרחמים. משמיעי תפלה השמיעו תפילתינו לפני שומעי תפלה. משמיעי צעקה השמיעו צעקתנו לפני שומעי צעקה. מכניסי דמעה הכניסו דמעותינו לפני מלך מתרצה בדמעות. השתדלו והרבו תחנון ובקשה לפני מלך אל רם ונשא.

78

ישימך אלקים כאפרים וכמנשה. יכרקה ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחנה, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום:

79

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים ביו בים

65

הבו יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי זכרי בו זכר אזכרנו עוד על פו המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ה':

66

ארומק ה' כי דליתני ולא שמחת איכי לי. ה' אלקי שועתי אליך ותפאני. ה' העלית מו שאל נפשי חיייתי מרדי בור:

67

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני. זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נסייתי:

68

עד הנה עזרונו רחמיה ולא עזבונו חסדיה, ואל תטשנו ה' אלקנו לנצח. עלינו אברים שפלות בנו, ורוח ונשמה שנקחת באפינו, ולשונו אשר שמת בפינו. הו הם יודו ויכרכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו, וימליכו את שמך מלכנו:

69

אלקים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד נפו זאת. וכנה אשר נטעה ימנך ועלינו אמצתה לה:

70

פיה פתחה בחכמה, ותורת חסד על לשונה. צופיה הליכות ביתה, ולחם עצלות לא תאכל. קמו בניה ויאשריה, בעלה והללה: רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כלנה:

71

יחד כלם קדשה לך ישלש:

85

דע לך שכל רועה ורועה יש לו גנון
מיחד משלו. דע לך שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיחדת משלו ומשירת
העשבים נעשה גנון של רועה. כמה
יפה, כמה יפה ונאה, כששומעים
השירה שלהם. טוב מאד להתפלל
ביניהם ובשמחה לעבד את ה',
ומשירת העשבים מתמלא הלב
ומשתוקק. וכשהלב מן השירה
מתמלא ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אזי נמשך ועולה מקדשתה
של הארץ עליו ומשירת העשבים
נעשה גנון של הלב:

86

כשהנשמה מאירה גם שמים עוטי
ערפל מפיקים אור נעים:

87

אילו היה לי כח הייתי הולך לשוק
הייתי מכריז ואומר "שבת היום לה":

88

אם יהודי היה יודע מה זו השבת,
היה שמח ורוקד מאה ועשרים שנה.
אם יהודי היה יודע מה זו השמחה,
היה שמח ורוקד מאה ועשרים שנה.
אם יהודי היה יודע...

89

אם אתה מאמין שיכולים לקלקל,
תאמין שיכולים לתקן:

90

אילו אילו כמה אברהם, פירומיך
מתוקים, וצלך נאה, אמת המים
עוברת תחתך. אלא יהי רצון שכל
נטיעות שנוטעים ממך יהיו כמותך:

וביו בנפשה המקום ירחם עליהם
ויציאם מצרה לרוחה ומאפלה
לאורה ומשעבוד לגאולה השתא
בעגלא ובזמו קריב:

80

הוא יגאל אותנו בקרוב ויבצר
נדחינו מארבע כנפות הארץ חברים
כל ישראל ונאמר אמן:

81

אבינו אב הרחמן, הרחם, רחם
נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין
ולהשכיל, לשמע'ע' למד וללמד
לשמר ולעשות, ולקיים את כל דברי
תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו
בתורתך ונדבק לבנו במצותיך ויחד
לקבנו לאהבה וליראה את שמך ולא
נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם
ועד:

82

קול ברמה נשמע, נהי בכי
תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה
להנחם, על בניה כי איננו. כה אומר
ה' מגעי קולך מבכי, ועיניך מדמעה,
כי יש שוכר לפעלתך, נאום ה', וישבו
מארץ אויב:

83

רחם בחסדך, על עמך צורנו, על
ציון משכן כבודך וכול בית תפארתנו,
בו דוד עבדך יבוא ויגאלנו רוח אפינו
משיח ה':

84

כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך
אתגנה ולזרעך עד עולם. לך אמת את
הארץ הזאת וברך כל מיני תבואתה
למנוחה ותן ברכה על פני האדמה:

91

ברחובנו הצר גר נגר אחד מזה, הוא יושב בצריפו ולא עושה דבר. איש אינו בא לקנות, ואין איש מבקר, ושנתיים שהוא כבר אינו מנגר.

והוא חלום אחד נושא, עוד בלבו לבנות כסא לאלהיו שיבוא, על כפיו אותו יביא, לאלהיו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו, כבר שנים חולם הוא שיזכה לו, על סודו שומר ומחכה לו, מתי כבר יגיע היום.

ברחובנו הצר גר סנדלר אחד מזה, הוא יושב בצריפו ולא עושה דבר. מדפיו הריקים מכסים באבק, כבר שנתיים מנת, המרצע בשק.

והוא חולם כי נעלים הוא תופר, בו על הרים יגור רגלי המכשור. על כפיו אותו יביא, לאלהיו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו...

בירושלים ישנו איש, לגמרי לא צעיר, שכנה הרבה בתים בכל פנות העיר. הוא מכיר כל סמטה, כל רחוב ושכונה, הוא בונה את העיר כבר שבעים שנה.

והוא חולם כי כמו שאת העיר בנה, יניח למקדש את אברהם הפנה. על כפיו אותה יביא לאלהיו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו...

92

עומד לו עץ בצדי דרכים, מושיט לצד גנפים רבים, ולפתע עלה קטן נתלש, על הארץ הוא גלש.

צדיק עובר שם ומתפלא, ושואל הוא את העלה, אמור נא מדוע ועל מה, הושלכת לאדמה.

והעלה לצדיק עונה, לא אני כאן הממונה, הענף לפתע פתאום נרעד, ואותי השליך לעד.

ענף ענף הממונה, אולי תתן לי מענה, מדוע לפתע אתה נרעד, ומשליך העלה לעד.

והענף לצדיק עונה, לא אני כאן הממונה, הרוח לפתע פתאום נשכה, והעלה היא סחבה.

רוח רוח הממונה, אולי מענה תתן לי נא, מדוע לפתע פתאום נשכה, ואת העלה סחבת.

והרוח לצדיק עונה, לא אני כאן הממונה, המלאך שלי עלי צוה, ופתחתי בנשיכה.

מלאך מלאך הממונה, אולי תתן לי מענה, על הרוח מדוע תצוה, לנשוב על העלה.

והמלאך לצדיק עונה, לא אני כאן הממונה, בורא העולם הגדול והנורא, לעשות זאת לי הורה.

בורא העולם שליט עליו, אולי מסביר לי בהגיון, עלה קטן זה מפני מה, הושלך לאדמה.

והבורא הוא בכבודו, מסביר לצדיק ברוב חסדו, היום משם את העלה, ומה שתחתיו גלה; תולעת שוכבת שם קטנטנה, בודדה היא ומסכנה, על העץ ישבה לה במקומה, ובקושי רב נשמה. להרדם לא עלה בידה, כי השמש בעוז יקדה, וקראה אלי — בורא הצל, תן לי נא קצת צל.

מיד הוריתי למלאך, ואת הרוח הוא שלח, היא על הענף נשכה, ואת העלה היא סחבה, עם התולעת

96

שִׁמְח תְּשִׁמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים
בְּשִׂמְחָה יִצִּירָה בְּגוֹעֲדוֹ מִקֶּדֶם:

97

עֲנִי הִנֵּפוּ בְּעֲנִי הִנֵּפוּ דָּבָר נֶאֱמָה
וּמִתְקַבֵּל:

98

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בְּנוּ
מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

99

שִׁמְחֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנִּבְיָא
עֲבֹדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחָךָ
בְּמַהֲרָה יָבוֹא וְיַגְלֵל לָבֵנוּ:

100

אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
תִּדְבַק לִשְׁוִי, לִחֲבִי אִם לֹא אֶזְכְּרִי:
אִם-לֹא אֶעֱלֶה, אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שִׁמְחָתִי.

101

וְהִיא שְׁעִמְדָה לְאַבֹתֵינוּ וְלֵנוּ שֶׁלֹא
אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ.
אֶלָּא שֶׁכָּל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ
מִיָּדָם.

102

חֲכִנִי לְגַדֵּל בָּנִים וּבָנִי בָנִים חֲכָמִים
וְנִבְּנִים. אוֹהֲבֵי יי יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי
אֶמֶת זָרַע קֹדֶשׁ, בְּיַד דְּבָקִים. וּמֵאִירִים
אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים
וּבְכָל מְלָאכַת עֲבֹדַת הַבּוֹרָא:

103

כִּי הַרְבֵּית טוֹבוֹת אֵלֵי כִּי הִגְדַּלְתָּ
חֶסֶדְךָ עָלַי, וְמָה אֲשִׁיב לָךְ וְהַכֵּל שְׁלִיךְ
לָךְ שְׁמִים אִף אֶרֶץ לָךְ, וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ
וְצִאֲנָה וְחִפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ:

לְאַדְמָה, וְהוּא הַסְתִּיר לָהּ אֶת הַחֲמָה,
וְהַתּוֹלַעַת הַקִּטְנָה שֶׁקָּעָה לָהּ בְּשִׁינָהּ:

93

אֲנִי הוּא עֵץ מָאֵד זָקוּ וְשִׁבְעַת יָמִים,
רְאִיתִי כִּכָּר רֹחוֹת עֲזוֹת וְרַעְמִים,
אֶתָּה עָלָה קָטָן מִתְנוּעָע, בְּטוֹחַ
בַּעֲצָמוֹ הַכֵּל יוֹדַע, קַח אֶתָּךְ צִידָה
לְדֶרֶךְ – אֶת נְסִיוִנִי, אֶל תִּזְלֹזַל, אוֹלִי
זֶה כָּל מָה שֶׁיֵּשׁ לִי, כִּי יֵשׁ יָמִים
יָפִים הַכֵּל פּוֹרֵחַ וְיֵשׁ שְׁעוֹת קְשׁוֹת
הַכֵּל בּוֹרֵחַ.

תַּחֲזִיק חֲזַק עָלָה קָטָן שְׁלִי, כִּי
לֹא תִמָּיד הַכֵּל בַּחוּץ בְּהִיר. בְּרוּחַ
סַעַר וְסוּפָה קָרָה, תִּזְכֹּר וְתִתְחַזֵּק
אֲנִי אֶתָּךְ.

וְלֹא תִמָּיד הַכֵּל נָכוֹן הַכֵּל מוֹכֵן,
חַיִּים זֶה לֹא שְׁעוֹר חֲשָׁבוֹן, זֶה גַם
מִבְּחוּ. עֲכָשׁוּ עָלָה קָטָן הַכֵּל רְגוּעַ,
אִךְ מִרְחוּק אוֹלִי עָנָו מְגִיעַ, קַח אֶתָּךְ
צִידָה לְדֶרֶךְ – אֶת בְּרַכָּתִי, חֲצִי הַכּוֹס
הִיא מְלֵאָה תִזְכֹּר תִמָּיד. וּכְשֶׁהֲשִׁמַּשׁ
אֶל הַיָּם שׁוֹקַעַת, אֶל תִּדְאָג, מִחַר
הִיא שׁוֹב זוֹרַחַת.

תַּחֲזִיק חֲזַק עָלָה קָטָן שְׁלִי, כִּי
לֹא תִמָּיד הַכֵּל בַּחוּץ בְּהִיר. בְּרוּחַ
סַעַר וְסוּפָה קָרָה, תִּזְכֹּר וְתִתְחַזֵּק
אֲנִי אֶתָּךְ.

94

סִימֵן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב, יֵהָא לָנוּ וְלָכֵל
יִשְׁרָאֵל:

95

עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה, וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלַם. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה,
קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה:

104

ישנם ימים ללא מנוח, כם לא
אמצא לי נחמה ומוכרח אני לנגוע
בגושבים, באדמה. לפסוע באותה
הדרך בתוך פריחת הכרומים ולהיות
כל כך אחרת ולפרוח ערב הגשמים.

רק תפילה אשא הו קלי, קלי.
שהשמש תעבור עלי, ותראה לי
שוב את משעולי. הו קלי, קלי. רק
תפילה אשא שהשמש תעבור עלי
ותקח אותי אל המסע.

ואם אשוב אל זאת הארץ ואם
אפסע שוב בדרךים, האם קקדם
יכירוני האנשים והפרחים.

רק תפילה אשא...

האם אמצא את כל היופי, הבאר
הנושנה. אשר היתה שם כשעזבתי,
עוד נובעת כקראשונה.

רק תפילה אשא...

105

שמחם בבניו שלם:

פיוטים וזמירות

מה ידידות

מה ידידות מנוחתך, את שבת המלכה, בכו נרוץ לקראתך, בואי כלה נסוכה, לבוש בגדי חמודות להדליק נר בברכה. ותכל כל העבודות. לא תעשו מלאכה:

להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:

מערב מזמינים כל מיני מטעמים. מבעוד יום מוכנים. תרנגולים מפטמים. ולערך בו כמה מינים. שטות ינות מבשמים. ותפנוקי מעדנים. בכל שלש פעמים:

להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:

נחלת יעקב יירש, בלי מצרים נחלה. ויכבדוהו עשיר ורש. ותזכו לגאלה. יום שבת אם תשמרו והייתם לי סגלה. ששת ימים תעבדו ובשביעי נגילה:

להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:

הפציה אסורים, וגם לחשוב חשבונות. הרהורים מתרים ולשדך הבנות. ותינוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולהגות באמרי שפר. בכל פנות ומחנות:

להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:

הלוכך תהא בנחת. ענג קרא לשבת. והשנה משבחת. כדת נפש משיבת. בכו נפשי לך ערגה. ולנוח בחבת. כשושנים סוגה, בו ינוחו בו ובת:

להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:

מעיו עולם הבא יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה יזכו לרב שמחה. מחבלי משיח יוצלו לרוחה. פדיתנו תצמיח ונס יגון ואנחה:

להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים:

• מנוחה ושמחה •

מְנוּחָה וְשִׂמְחָה אֹר לַיהוּדִים, יוֹם שְׁכָתוֹן יוֹם מַחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי הַמָּה מַעֲיָדִים, כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרֹאִים וְעוֹמְדִים:

שְׁמִי שְׁמִים אֶרֶץ וַיָּמִים, כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תִּנּוּ וְאָדָם וְחַיִּית רָאמִים, כִּי בָּהּ יִי צוֹר עוֹלָמִים:

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לָעַם סִגְלָתוֹ, שְׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מְבֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שְׁכַת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ, כִּי בּוֹ שְׁכַת אֵל מְכַל מְלֹאכֶתוֹ:

בְּמַצּוֹת שְׁכַת אֵל יִחְלִיצֶה, קוֹם קִרְא אֱלֹו יַחֲיִשׁ לְאַמְצָה. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶה, אֲכַל בְּשִׂמְחָה כִּי כָּבֵד רָצָה:

בְּמִשְׁנֶה לַחֵם וְקִדּוּשׁ רָבָא, בְּרַב מִטְעָמִים וְרוּחַ נְדִיכָה. יִזְכּוּ לְרַב־טוֹב כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, בְּבִיאת גּוֹאֵל לַחַי הָעוֹלָם הַבֹּא:

• יודוך רעיוני •

יודוך רעיוני, יי רועי. ביום שבת קדש יום השביעי:

יוֹם אֲשֶׁר כָּלִיתָ בּוֹ כָּל מְלֹאכֶתְךָ. אוֹמֵר כִּי שְׂרִיתָ עַל כָּל זֹלָתְךָ. וּמַעֲשִׂים עֲשִׂיתָ אִין לְכַלּוֹתְךָ. לִי בּוֹ אֶמְתֵּךְ חִישׁ לְהַרְגִיעִי:

יודוך רעיוני, יי רועי. ביום שבת קדש יום השביעי:

שְׁבִיעִי בַּחֲרַת מְכַל הַמִּנְיָנִים. וְאוֹתוֹ קִדְשָׁתָּ בְּשָׁבוּעוֹת וְשָׁנִים. חִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאֵת לְגַזַּע אֲמוּנִים. וּפְדָם מֵאֲסוּנִים אַרְחִי וְרַבִּיעִי:

יודוך רעיוני, יי רועי. ביום שבת קדש יום השביעי:

רָצָה בְּמִנוּחָתִי יוֹם זֶה מְנוּחָה. וּבְיוֹם עֲבוּדָתִי הַמְּצִיא לִי הַרְוּחָה. וְהִכּוּ לְשִׁבִּיתִתִּי מִשְׁאֵת וְאַרְוּחָה. וְשִׁשּׁוֹן וְשִׂמְחָה יִהְיוּ שְׁעִשׂוּעִי:

יודוך רעיוני, יי רועי. ביום שבת קדש יום השביעי:

אֵל עוֹלָם שְׁכָלוֹ שְׁכַת תִּזְכָּנִי. וְנֶרֶךְ בְּהִלּוֹ שִׁים אֹר בְּעַדְנִי. וְאֵל מִשְׁכּוֹ שִׁילָה תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי. מִהֲרָה עֲנֵנִי אוּרִי וַיִּשְׁעִי:

יודוך רעיוני, יי רועי. ביום שבת קדש יום השביעי:

יום זה מכבוד

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

ששית ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיך. שבת לא תעשה
בו מלאכה. כי כל עשה ששית ימים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

ראשון הוא למקראי קדש. יום שבתון יום שבת קדש. על כן כל איש
ביינו יקדש. על שתי לחם יבצעו תמימים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

אכל משמנים שמה ממתקים, כי אל יתן לכל בו דבקים. בגד ללבש
ולחם חקים. בשר ודגים וכל מטעמים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך אשר אהבת.
כי ברכתך מכל העמים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

השמים מספרים כבודו. וגם הארץ מלאה חסדו. ראו כי כל אלה
עשית ידו. כי הוא הצור פגלו תמים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

כי אשמרה שבת

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:

אסור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי
סחורה אף דברי מלכים. אהנה בתורת אל ותחכמני:

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:

בו אמצא תמיד נופש לנפשי. הנה לדור ראשון נתן קדושי, מופת
בתת לחם משנה בששי. ככה בכל ששי יכפיל מזוני:

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:

רשם בַּדַּת הָאֵל חוֹק אֶל סִגְנוֹ. בּוֹ לַעְרוֹךְ לַחֵם פָּנִים בְּפָנָיו. עַל כּוֹ
לְהַתְעֵנוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוֹנָיו. אֲסוּר, לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנָי:

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵי:

הוא יוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים. לַחֵם וַיֵּין טוֹב בְּשָׂר וּדְגִים. הַשְׂמָחִים
בּוֹ הֵם שְׂמִיחָה מְשִׁיגִים. כִּי יוֹם שְׂמָחוֹת הוּא וּתְשַׁמְּחֵנִי:

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵי:

מחל מְלָאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְתִשׁוּבָה. עַל כּוֹ אֲכַבֵּס בּוֹ לְבִי כְּבוֹרִית. וְאֶת־פְּלָלָה
אֶל אֵל עֲרֻבִית וְשַׁחֲרִית. מוֹסֵף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי:

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵי:

❖ יִהּ רִבּוֹן ❖

יִהּ רִבּוֹן עֵלִם וְעֹלָמִיָּא, אֲנֵת הוּא מְלָכָא מְלַךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתֶךָ
וּתְמַהֲיָא. שְׁפָר קִדְמָךָ לַהֲחֹזִיא:

שְׁבַחֲנוּ אֲסֹדֶר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לָךְ אֱלֹהָא קִדִּישָׁא. דִּי בְרָא כָּל נִפְשָׁא.
עִירִיו קִדִּישִׁיו וּבְנֵי אָנְשָׁא. חִיות בְּרָא וְעוֹפִי שְׂמִיָּא:

יִהּ רִבּוֹן עֵלִם וְעֹלָמִיָּא, אֲנֵת הוּא מְלָכָא מְלַךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתֶךָ
וּתְמַהֲיָא. שְׁפָר קִדְמָךָ לַהֲחֹזִיא:

רְבַרְבִּיו עוֹבְדֶךָ וְתַקִּיפִיו, מְכַבֵּד רַמִּיָּא וְזַקִּיף כְּפִיפִיו. לֹו יַחֲיָה גְּבֵר שְׁנִיו
אֶלְפִיו. לֹא יַעֲזֹל גְּבוּרָתֶךָ בְּחוּשְׁבְּנִיָּא:

יִהּ רִבּוֹן עֵלִם וְעֹלָמִיָּא, אֲנֵת הוּא מְלָכָא מְלַךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתֶךָ
וּתְמַהֲיָא. שְׁפָר קִדְמָךָ לַהֲחֹזִיא:

אֱלֹהָא דִּי לֹה יִקָּר וּרְבוּתָא. פְּרוֹק יֵת עֲנָה מְפוּם אֲרִיזָתָא. וְאַפִּיק יֵת
עֲמָךְ מִגּוֹ גְּלוּתָא. עֲמָךְ דִּי בְּחֵרְתָּ מִכָּל אֲמִיָּא:

יִהּ רִבּוֹן עֵלִם וְעֹלָמִיָּא, אֲנֵת הוּא מְלָכָא מְלַךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתֶךָ
וּתְמַהֲיָא. שְׁפָר קִדְמָךָ לַהֲחֹזִיא:

לְמַקְדָּשֶׁךָ תּוֹב וּלְקִדְשֵׁךָ קִדִּישִׁיו. אֲתֵר דִּי בֵּה יַחֲדוּ רּוּחִיו וְנִפְשִׁיו.
וַיִּזְמְרוּ לָךְ שִׁירֵיו וְרַחֲשִׁיו. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְּשׁוּפְרִיָּא:

יִהּ רִבּוֹן עֵלִם וְעֹלָמִיָּא, אֲנֵת הוּא מְלָכָא מְלַךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתֶךָ
וּתְמַהֲיָא. שְׁפָר קִדְמָךָ לַהֲחֹזִיא:

❖ יום שבתון ❖

יום שבתון אין לשכח. זכרו בריח הניחוח.
יונה מצאה בו מנוח. ושמ ינחו יגיעי כח:

היום נכבד לבני אמונים. זהירים לשמרו אבות ובנים. חקוק בשני
לחות אבנים. מרב אונים ואמיץ כח:
יונה מצאה בו מנוח. ושמ ינחו יגיעי כח:

ובאו כלם בכרית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד. ופתחו וענו יי
אחד. ברוך הנותן ליצר כח:
יונה מצאה בו מנוח. ושמ ינחו יגיעי כח:

דבר בקדשו בהר המור. יום השביעי זכור ושמור. וכל פקידיו יחד
לגמור. חזק מתנים ואמיץ כח:
יונה מצאה בו מנוח. ושמ ינחו יגיעי כח:

העם אשר נע כצאן תעה. יזפור לפקדו בכרית ושבועה. לכל יעבור
בם מקרי רעה. כאשר נשבעת על מי נח:
יונה מצאה בו מנוח. ושמ ינחו יגיעי כח:

❖ ברוך איל עליון ❖

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה, לנפשנו פדיון משאת ואנחה, והוא
ידרוש לציון, עיר הנדחה, עד אנה תגליון נפש נאנחה:
השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

רוכב בערבות, מלך עולמים, את עמו לשבות און בנעימים, במאכלי
ערבות, במיני מטעמים, במלבושי כבוד זבח משפחה:
השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

ואשרי, כל חוכה לתשלומי כפל, מאת כל סוכה, שוכו בערפל,
נחלה לו יזכה בהר ובשפל, נחלה ומנוחה כשמש לו זרחה:
השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

כל שומר שבת כדת מחללו, הו הכשר חבת קודש גורלו, ואם יצא
חובת היום אשרי לו, לאל אל אדון מחוללו מנחה היא שלוהה:

השומר שבת הבו עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

חמדת הימים קראו אלי צור, ואשרי לתמימים, אם יהיה נצור, כתר
הלומים, על ראשם יצור, צור העולמים, רוחו בם נחה:

השומר שבת הבו עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי גברה נזר על ראשו, על כן יתו
האדם לנפשו, עונג וגם שמחה, בהם למשחה:

השומר שבת הבו עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

קודש היא לכם שבת המלכה, אל תוף בתיכם להניח ברכה, בכל
מושבתיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה:

השומר שבת הבו עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת:

❖ דוד יקרא ❖

דרור יקרא לבו עם בת. וינצרכם כמו בבת.
נעים שמכם ולא ישבת. שבו ונחו ביום שבת:

דרוש נוי ואולמי ואות ישע עשה עמי.
נטע שורק בתוף כרמי. שעה שועת בני עמי:

דרוך פורה בתוף בצרה. וגם בכל אשר גברה.
נתוץ צרי באף ועברה. שמע קולי ביום אקרא:

אלהים תו במדבר הר. הדס שטה ברוש תדהר.
למזהיר ולנזהר. שלומים תו כמי נהר:

הדוך קמי אל קנא. כמוג לכב ובמגנה.
ונרחיב פה ונמלאנה. לשוננו לה רנה:

דעה חכמה לנפשך. וחיא כתר לראשך.
נצור מצות קדושך. שומר שבת קדושך:

❁ מפי אֵל ❁

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין אֲדִיר כֹּה. אֵין בְּרוּךְ כָּבוֹ עִמָּרָם.

אֵין גְּדוֹלָה כְּתוּרָה, וְאֵין דּוֹרְשִׁיָּה כִּישְׂרָאֵל:

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין הַדּוֹר כֹּה. אֵין וְתִיק כָּבוֹ עִמָּרָם.

אֵין זְכִיָּה כְּתוּרָה, וְאֵין חֲכָמִיָּה כִּישְׂרָאֵל:

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין טָהוֹר כֹּה. אֵין יֶשֶׁר כָּבוֹ עִמָּרָם.

אֵין כְּבוֹדָה כְּתוּרָה. וְאֵין לוֹמְדִיָּה כִּישְׂרָאֵל:

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין מֶלֶךְ כֹּה. אֵין נְבִיא כָּבוֹ עִמָּרָם.

אֵין סְגוּלָה כְּתוּרָה. וְאֵין עוֹסְקִיָּה כִּישְׂרָאֵל:

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין פֹּדֶה כֹּה. אֵין צַדִּיק כָּבוֹ עִמָּרָם.

אֵין קַדְשָׁה כְּתוּרָה. וְאֵין חֹמְמִיָּה כִּישְׂרָאֵל:

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

אֵין קְדוּשָׁה כֹּה. אֵין רַחוּם כָּבוֹ עִמָּרָם.

אֵין שְׁמִירָה כְּתוּרָה. וְאֵין תּוֹמְכִיָּה כִּישְׂרָאֵל:

מפי אֵל, מפי אֵל, יְבוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל:

❁ שְׁלוֹם לְבֵן דּוּדִי ❁

שְׁלוֹם לְבֵן דּוּדִי. הַצַּח וְהַאֲדָמוֹן. שְׁלוֹם לָךְ מֵאֵת. רַקָּה כְּמוֹ רִמּוֹן:

לְקִרְאָת אַחוּתְךָ רוּץ. צֵא נָא לְהוֹשִׁיעָה. וְצִלַּח כָּבוֹ יְשִׁי. רַפְתּ בְּגֵי עֲמוֹן:

מָה לָךְ יִפְהַפֶּיָה. תַּעֲזוּרִי אֶהְבֶּה. וְתַצְלִצְלִי קוֹלְךָ. כַּמַּעִיל בְּקוֹל פְּעֲמוֹן:

הַעֵת אֲשֶׁר תַּחֲפֹץ. אֶהְבֶּה אַחִישָׁנָה. עֵתָה וְעֲלִיךָ. אֲרֵד כְּטַל חֲרָמוֹן:

• נגילה הללויה •

נגילה הללויה נגילה, בא זמן הנאֵלה:

אל שְׁדֵי קִבְץ נְדָחֵי יְדִידֵי. וְגִרָשׁ מִשְׁנָאֵי. נִפְשֵׁי בָהֶם גָּעֵלָה:

נגילה הללויה נגילה, בא זמן הנאֵלה:

שְׁלַח לִי בֹן יֹשִׁי גֹאֲלִי. וּבִנָּה לִי בֵּית הַיְכָלִי. בְּאוֹיְבֵי עֲשָׂה כָלָה:

נגילה הללויה נגילה, בא זמן הנאֵלה:

רַחֲמֹנוּ חוּס עַל עַם לֹא אֱלֻמֶּנּוּ. וְשְׁלַח לָהֶם צִיר נַאֲמֹנ. וְנִסְדֵּר שִׁיר וְתַהֲלָה:

נגילה הללויה נגילה, בא זמן הנאֵלה:

• יגדל אלוקים •

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאֹתוֹ:

אֶחָד וְאִין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ. נֶעְלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחַדְוָתוֹ:

אִין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ גוֹף. לֹא נֶעְרוֹךְ אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ:

קִדְמוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאִין רִאשִׁית לְרִאשִׁיתוֹ:

הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר. יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:

שְׁפַע נִבְּוֹאָתוֹ נִתְּנוּ. אֵל אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאָרְתוֹ:

לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נִבְיָא וּמִבִּיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ:

תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:

לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ לַעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:

צוּפָה וַיִּוָּדַע סִתְרִינוּ. מִבִּיט לְסוּף דְּבָר בְּקִדְמוּתוֹ:

גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹ. נֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ:

יִשְׁלַח לְקֹץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ. לְפָדוֹת מַחְכֵי קֹץ יְשׁוּעָתוֹ:

מַתִּים יַחֲיֶה אֵל בְּרוּךְ חֲסִידוֹ. בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֵלָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לַעֲקָרִים. הֵן הֵם יְסוֹד דָּת אֵל וְתּוֹרָתוֹ:

תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וּנְבֹאָתוֹ. בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

• צור משלז •

צור משלז אכלנו ברכו אמוני. שובענו והותרנו כדבר יי:

הַזֹּ אֶת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנוֹ אֲבִינוֹ. אֲכָלְנוּ אֶת לַחֲמוֹ וַיֵּינוּ שְׁתִּינוּ. עַל כֵּן נֹדֵדָה
לִשְׁמוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוֹ. אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ אִין קְדוֹשׁ כִּי:

צור משלז אכלנו ברכו אמוני. שובענו והותרנו כדבר יי:

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל
לְאַבּוֹתֵינוּ. מִזּוֹן וְצִדָּה הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשָׁנוּ. חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאַמַּת יי:

צור משלז אכלנו ברכו אמוני. שובענו והותרנו כדבר יי:

רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ זְכוֹל בֵּית תַּפְאֲרֶתְנוּ.
בּוֹ דָּוִד עֲבָדְךָ יָבֵא וַיְגַאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוֹ מְשִׁיחַ יי:

צור משלז אכלנו ברכו אמוני. שובענו והותרנו כדבר יי:

יִכְנֶה הַמִּקְדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנָנָה נַעֲלֶה.
הִרְחֵמוּ הַנִּקְדָּשׁ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה. עַל כּוֹס יַי מְלֵא בְּכִרְכַּת יי:

צור משלז אכלנו ברכו אמוני. שובענו והותרנו כדבר יי:

• חביבי •

חביבי יה חביבי. האל המלך הרחמן ישלח משיחו הנאמן:

אֵב הִרְחֵמוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ. שְׁלַח בּוֹ דָּוִד וַיְגַאֲלֵנוּ. נָשׁוּב לְצִיּוֹן עִיר קִדְשֵׁנוּ.
וְנִשְׁלוֹט בָּהּ בְּיַד רָמָה:

חביבי יה חביבי. האל המלך הרחמן ישלח משיחו הנאמן:

שְׁמָה נִתְאַסַּף בְּעִיר הַבִּירָה. וּמִחֲדָשׁ יִשְׁמַע קוֹל שִׁירָה וְאֵז נִדְּלִיק
הַמְנוּרָה. בְּבֵית שׁוֹכֵן מַעֲוֹנָה:

חביבי יה חביבי. האל המלך הרחמן ישלח משיחו הנאמן:

רְאֵה בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְהַשִּׁיבֵם נָא לְגִבּוֹלֵיךָ. וְאֵז יֵרָאֶה כָּל זְכוּרֶיךָ.
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:

חביבי יה חביבי. האל המלך הרחמן ישלח משיחו הנאמן:

שמח בני בחלקך

שִׁמְח בְּנֵי בַחֲלֶקֶךָ, לֹא תִקַּח גַּם אֶת שְׁלֶךָ:

הַשְׁמַחָה תַּחֲיִיךָ, הָעוֹלָם לִפְנֶיךָ:

הוֹלֵךְ בְּרִגְלֶיךָ, מִנְעִנֵעַ יְדֶיךָ. עֵינַיִם צוֹפוֹת לָךְ, הַלֵּב פּוֹעֵם בָּךְ:

הַשְׁמַחָה תַּחֲיִיךָ, הָעוֹלָם לִפְנֶיךָ:

מִי עָשִׂיר וּמִי שְׁמַח, בְּעוֹלָם הַזֶּה אֹרֶחַ.

לֹא בַחִיל וְלֹא בְכֹחַ הַמָּמוֹן יִהְיֶה לָךְ:

הַשְׁמַחָה תַּחֲיִיךָ, הָעוֹלָם לִפְנֶיךָ:

הִבֵּט וְשֵׂא עֵינֶיךָ, מִי נָתַן כָּל אֱלֹה אֵלֶיךָ, גַּם בָּנִים לְשׁוֹלְחֶנְךָ:

הַשְׁמַחָה תַּחֲיִיךָ, הָעוֹלָם לִפְנֶיךָ:

אִם תּוֹדָה רַק לְבוֹרְאֶךָ, כּוֹ תְּמִיד יִהְיֶה לָךְ:

הַשְׁמַחָה תַּחֲיִיךָ, הָעוֹלָם לִפְנֶיךָ:

אשורר שירה

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה. מִפֹּז יִקְרָה זָכָה וּבָרָה:

נֶאֱמַן שְׁמוֹ בְּחֹר בְּעַמּוֹ, לְהִיּוֹת לוֹ לְשִׁמוֹ אוֹמֶה נִבְחָרָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה. מִפֹּז יִקְרָה זָכָה וּבָרָה:

נִתְּנָה לָנוּ עַל יַד רוֹעֵנוּ, מֹשֶׁה רַבֵּינוּ בְּחִיר הָאָמָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה. מִפֹּז יִקְרָה זָכָה וּבָרָה:

אֲשִׁרִי הַגָּבֵר עַל יִצְרוֹ גּוֹבֵר, מִיִּשְׁרָיִם דּוֹבֵר בּוֹחֵר בַּתּוֹרָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה. מִפֹּז יִקְרָה זָכָה וּבָרָה:

רָבָה נְעִימָה תּוֹרָה תְּמִימָה, פְּתִי מַחְכִּימָה עֵין מְאִירָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה. מִפֹּז יִקְרָה זָכָה וּבָרָה:

• אנדלך אלזקי •

אנדלך אַלְהִי כָּל נִשְׁמָה. וְאוֹדֶךָ בְּרַב פֶּחַד וְאַיִמָּה:

בַּעֲמָדִי תוֹף קֶהֱלֶךָ צוֹר לְרוּמָם. לֶךָ אֶכְרַע וְאֶבּוֹף רֹאשׁ וְקוֹמָה:

רְקִיעִי רוּם הֵלֵא נָטָה בְּמִבְטָא. וְהָאָרֶץ יִסְדָּה עַל בְּלִימָה:

הַיּוֹכֵל אִישׁ חֶקֶר אֶת סוֹד יִצְרוֹ. וּמִי הוּא זֶה בְּכָל קִדְמָה וְיָמָה:

מְרוֹמָם הוּא עָלֵי כָּל פֶּה וְלִשׁוֹן. אֲשֶׁר הִפְלִיא וַעֲשָׂה כָּל בְּחֻמָּה:

וַיִּתְגַּדֵּל בְּגוֹי קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן. וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רַבָּא בְּעֵלְמָא:

• א-ל מאוד נעלה •

אֵל מְאֹד נִעְלָה, אֶקְדָּם פָּנָיו. בְּשִׁירָה וּתְהִלָּה, אָבֵא לְמַעֲוָנָיו. כִּימִי מַשָּׂה
וְאַהֲרֹ, יוֹכֵלֵנִי לְמִשְׁכְּנוֹתָיו:

לוֹ שׁוֹעֲתִי תַעֲלֵ, וַיִּשְׁמַע קוֹלִי. וַיִּסְלַח לִי מַעַל, וַיַּעֲזֹר לִי. יֵאָזֵן לְאַמְרֵי
פִּי, וְאֵל יָפוּ לְמַעֲלָלִי:

יָהּ הָרַם לַחֲתָנוּ, וּכְלָתָנוּ. בְּזִכּוֹת אָב הָאֵיתָנוּ, וְצִדְקָתָנוּ. וְתַמְלֵךְ הַמַּלְכָּה
רַחֵל, כְּשִׁלְמָה בְּמַלְכוּתָנוּ:

• בר יוחאי •

בר יוחאי נמשחת אשְׁרִיךְ, שְׁמוֹ שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיךְ:

בר יוחאי, שְׁמוֹ מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, נִמְשַׁחַת מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ, נִשְׁאֵת צִיץ נֶזֶר
הַקֹּדֶשׁ, חֲבוּשׁ עַל רֹאשׁוֹ פֶּאֶרְךָ:

בר יוחאי נמשחת אשְׁרִיךְ, שְׁמוֹ שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיךְ:

בר יוחאי, מוֹשֵׁב טוֹב יְשֻׁבָּת, יוֹם נִסֵּת יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחַת, בְּמַעֲרוֹת
צוּרִים שְׁעַמְדָּת, שֵׁם קִנִּית הוֹדֶךָ וְהַדְרָךְ:

בר יוחאי נמשחת אשְׁרִיךְ, שְׁמוֹ שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיךְ:

בר יוחאי, עצי שטים עומדים, למודי יי הם לומדים, אור מפלא אור
היקוד הם יוקדים, הלא המה יורוק מורה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, ולשדה תפוחים, עלית ללקט בו מקרחים, סוד תורה
בציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש-דת השערה, וחרב הוצאת
מתערה, שלפת נגד צוריה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, למקום אבני שיש, הגעת ופני אריה ליש, גם גלת כותרת
על עיש, תשורי ומי ישורה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות
סוד חמשים, קשרת קשרי שין קשריה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, יוד חכמה קדומה, השקפת לכבודה פנימה, שלשים
ושתיים נתיבות ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו אורה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, אור מפלא רום מעלה, יראת מלהביט כי רב לה, תעלומה
ואין קורא לה, נמת עין לא תשורה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

בר יוחאי, אשרי יולדתה, אשרי העם הם לומדה, ואשרי העומדים
על סודה, לבושי חשו תמיה ואוריה:

בר יוחאי נמשחת אשריך, שמו ששון מחבריה:

❁ מזמור לדוד ❁

מזמור לדוד, יי רעי לא אַחֶסֶר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצְנִי, עַל־מִי מְנוּחוֹת
יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב, יִנְחֵנִי כַּמַּעֲגָלִי־צֶדֶק לַמַּעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶּךָ בְּגִיא
צִלְמוֹת לֹא־אֵירָא רָע, כִּי־אַתָּה עִמָּדִי, שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הֵמָּה יִנְחֻמוּנִי:
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחֲךָ נֶגֶד צִרְדִּי, דְּשֻׁנְתְּ כִּשְׁמוֹ רֹאשִׁי, כּוֹסִי רוּיָה: אֵךְ טוֹב
וְחֶסֶד יִרְפְּנוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְיָ לְאַרְךָ יָמִים:

❁ יִה אַכְסֹף ❁

יִה אַכְסֹף נֵעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתִּיחַדַּת בִּסְגֻלָּתָהּ. מִשָּׁךְ נֵעַם יִרְאַתָּךְ
לְעַם מִבְּקֻשֵׁי רְצוֹנָהּ. קִדְּשָׁם בְּקִדְּשַׁת הַשַּׁבַּת הַמִּתְאַחֲדַת בְּתוֹרָתָךְ פֶּתַח
לָהֶם נֵעַם וְרְצוֹן לִפְתּוּחַ שְׁעֵי רְצוֹנָהּ:

יִה אַכְסֹף נֵעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתִּיחַדַּת בִּסְגֻלָּתָהּ.

הִיָּה הָיָה שְׁמוֹר שׁוֹמְרִים וּמִצְפִּים שַׁבַּת קִדְּשָׁהּ. כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל
אִפִּיקֵי מַיִם, נַפְשָׁם תַּעֲרֹג לִקְבֹּל קִדְּשַׁת שַׁבַּת הַמִּתְאַחֲדַת בְּשֵׁם
קִדְּשָׁהּ. הַצֵּל מֵאַחֲרֵי לִפְרֹשׁ מִן הַשַּׁבַּת, לְבִלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם
שְׁשֵׁה יָמִים הַמִּקְבָּלִים קִדְּשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְּשָׁהּ. וְטוֹהַר לָבֶם בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה לַעֲבֹדָהּ:

יִה אַכְסֹף נֵעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתִּיחַדַּת בִּסְגֻלָּתָהּ.

וַיְהִי רַחֲמִיָּה מִתְגֹּלְלִים עַל מַדּוּתִיָּה וַיְהִי רַחֲמִיָּה מִתְגֹּלְלִים עַל עַם
קִדְּשָׁהּ. לְהַשְׁקוֹת צִמְאֵי חֲסִדִּיהּ. מִנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן. לְעַטֹּר אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּתַפְאֶרֶת הַמִּפְאָרִים אוֹתָהּ בְּיוֹם שַׁבַּת עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְּשָׁהּ. כָּל שְׁשֵׁה
יָמִים לְהַנְחִילָם נִחְלַת יַעֲקֹב בְּחִירָהּ:

יִה אַכְסֹף נֵעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתִּיחַדַּת בִּסְגֻלָּתָהּ.

הַשַּׁבַּת נֵעַם הַנִּשְׁמוֹת וְהַשְּׁבִיעִי עֲנֵג הָרוּחוֹת וְעֵדוֹ הַנִּפְשׁוֹת לְהִתְעַדּוֹ
בְּאַהֲבָתָהּ וּבִירְאַתָּהּ. שַׁבַּת קִדְּשׁ נַפְשִׁי חוֹלַת אַהֲבָתָהּ. שַׁבַּת קִדְּשׁ
נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנָפֶיהָ יְחַסִּיו. יְרוּזוּ מִדְּשׁוֹ בֵּיתָהּ:

יִה אַכְסֹף נֵעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתִּיחַדַּת בִּסְגֻלָּתָהּ.

• לך אלי תשוקתי •

לך אלי תשוקתי. בך חשקתי ואהבתי. לך לבי וכליותי. לך רוחי ונשמת:

השיבני ואשובה, ותרצה את תשובתי:

לך אָזַעַק בך אֲדַבֵּק. עָדִי שׁוֹבִי לְאֲדַמְתִּי. לך אָנִי בְעוֹדִי חַי. וְאִף כִּי

אַחֲרֵי מוֹתִי:

השיבני ואשובה, ותרצה את תשובתי:

לך יָדִי לך רַגְלִי. וּמִמָּקוֹ הֵיא תְכוֹנְתִּי. לך עֲצָמִי לך דָּמִי. וְעוֹרִי עִם גִּוְיָתִי:

השיבני ואשובה, ותרצה את תשובתי:

• עזרני אל חי •

עֲזָרָנִי אֵל חַי לְהַכְנִיעַ, אֶת יֶצֶר הַמַּפְתָּה הַמְרִיעַ. מִבִּלְתָּךְ אִין מוֹשִׁיעַ,

לְהוֹשִׁיעַנִי:

דַּלְתִּי תְּשׁוּבָה חַי פָּתַח לִי, כִּי שָׁכַתִּי מִחֻטְאֵי וּמַעַלִּי. אֲנִי צוֹרֵי שְׁמַע

קוֹלִי מִהָרַ עֲנֵנִי. אֹדָה עָלֶי פִּשְׁעִי, אֶתָּה תִּשָּׂא עוֹנִי:

סוּד יְמִינְךָ הַפְּשׁוּטָה, לְקַבֵּל אֶת נַפְשׁ הַמִּתְחַרְטָה. וְלֹא תוֹסִיף תְּחַטָּא,

אֵלַיךְ קוֹנִי. הִרְחַק נָא מֵעֲלִיָּה, חִבְרַת כֶּת הַצְּפוּנִי:

• ישמח חתני •

יִשְׁמַח חֲתָנִי בְּקָהֶל אֲמוּנִי. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי:

שְׂדֵי יִמְלֵא תַאֲוֹת לְבוֹ. מִגּוֹ וְצִנָּה יִהְיֶה סְבִיבוֹ. וַיָּאֵר אוֹתוֹ וַיַּיִשֶׁר נְתִיבוֹ

לְגִמְרוֹ וּלְשִׁמּוֹ דְרָכֵי יי:

יִשְׁמַח חֲתָנִי בְּקָהֶל אֲמוּנִי. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי:

לְרֵאשׁוֹ יִצְנָה בְּרָכוֹת עֲצוֹמוֹת. וַיִּשָּׂא בְּכָל עֵת כְּנָהֵר שְׁלוֹמוֹת. יִזְכָּה

וַיִּרְאֶה יְשׁוּעַת יי. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי:

יִשְׁמַח חֲתָנִי בְּקָהֶל אֲמוּנִי. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי:

יום שישי הגיע

יום ששי הגיע ומה טוב חלקי, אַסבב בעיר לשוח כְּדָרְכִי. מחלון ביתו
של החכם נבון, פיוטי שבת נשמעים באוֹן

דרור יקרא לבו עם בת, וינצרכם כמו בבת, דרור יקרא לבו עם בת,
וינצרכם כמו בבת, נעים שמכם ולא יושבת, שבו ונחו ביום שבת.

פניתי והלכתי במורד הרחוב, עד הכרם באתי אהל יַעֲקֹב, מחלון
ביתו של מורי בן טובים, בקול מסלסל הוא ובניו עונים.

אדון הכל מחיה כל נשמה, יצו חסדו לבת נדיב חכמה.

וצלילים של ערב יום ששי בטוב, בדרך ילוני בסמטה ורחוב, מחלון
ביתו של רבי משה ליב, הנגון קולח גובר ומתלהב.

יא בבאי בבאי ביי ביי...

יעלה יעלה

יעלה יעלה בואי לגני הנץ רמון פרחי פני

בוא דודי וחיש צעדי, ויאכל את פרי מגדיו, אם ידי ארכו גדודי
איך יחידה אשב על פני.

שובי אלי, את בת אהובה, שובי את, ואני אשובה, הנה עמי זאת אות
כתובה, כי בתוכך אתו משפני.

רעי, דודי, נפשי פדית, ולבת מאז אותי קנית, עתה לי בין עמים
זרית, ואיך תאמר כי אהבתני.

אימתי, לטוב זריתך, ולתהלה ולטוב שריתך, כי אהבת עולם
אהבתך, על כן אושיבך על דוכני.

לו יהי כדברך ידידי, עתה מהר תאסף גדודי, ולתוף ציון נחה גדודי,
ושם אקריב לך את קרבני.

חזקי רעיה חפך כיו טוב, כי ציץ ישעי רענן ורטב, ולסירוף אכרות
ואחטב, וחיש אשלח לך את סגני.

• מקהלות עם •

מקהלות עם בָּרְכוּ אֵל הָרִימוּ קוֹל כַּח וְאֵל, יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל,
בְּיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם שִׁיר מִהַלֵּל אֵל.

הַלְלוּהוּ גְדֻלוּהוּ כִּי בָרוּךְ הוּא יְאֻמּוֹ, לְכַבֹּד הַחֲתָנוּ בְּחֹזֶר מִעַם יַעֲקֹב אִישׁ תָּם
רוֹמְמוֹ אֵל מֵאִיר אוֹרָה גִּבֹּר חֲסִדוֹ אֲשֶׁר בָּרָא, חֲתָנוּ וְכֹלָה הֵיא לֹו לְעֲזָרָה,
יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אַז אֶת הַשִּׁירָה.

הַלְלוּהוּ גְדֻלוּהוּ כִּי בָרוּךְ הוּא יְאֻמּוֹ, לְכַבֹּד הַחֲתָנוּ בְּחֹזֶר מִעַם יַעֲקֹב אִישׁ תָּם
דְּרָשׁוּ אֵל חַי לְעוֹלָמִים, הַלְלוּהוּ בְּמִרוּמִים, יוֹסֵף עֲלֵיכֶם אֶלֶף פְּעָמִים,
עֲשֵׂר וְכַבֹּד וְאֶרֶךְ יָמִים

הַלְלוּהוּ גְדֻלוּהוּ כִּי בָרוּךְ הוּא יְאֻמּוֹ, לְכַבֹּד הַחֲתָנוּ בְּחֹזֶר מִעַם יַעֲקֹב אִישׁ תָּם
כִּימִי צִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם, בְּעַז בְּעָדִי עֲדִיִּים, כֹּן בְּעִינוֹ תִּרְאוּ פִי שְׁנַיִם, כֹּן
בִּירוּשָׁלַיִם בְּלַכֶּם חַיִּים

• טאל יבא •

טאָל יבוא רב עֲלִילִיָּה, טאָל יבוא עם אֱלֹהֵי יבוא

דְּמַעָּה בְּשִׂמְחָה הַיּוֹם נוֹזֶלֶת וְנִפְשִׁי לָךְ מִיַּחְדָּת,
לְרֵאוֹת כְּהִנִּי בְּהוֹד וְתִפְאֶרֶת בְּבוֹא יְנוֹן עִם הַטּוֹאֵל.

טאָל יבוא רב עֲלִילִיָּה, טאָל יבוא עם אֱלֹהֵי יבוא

יָהּ אֵל רַם שֶׁלַח טוֹאֲלֵנוּ כִּימִי קָדָם בְּנִיסוֹ נִגְאָלוּ,
כִּי שַׁעֲרֵי דְמַעָּה לֹא נִנְעָלוּ שֶׁלַח בְּמַהֲרָה טוֹאֵל יבוא

טאָל יבוא רב עֲלִילִיָּה, טאָל יבוא עם אֱלֹהֵי יבוא

וְהַשֵּׁב לָנוּ עִיר תִּפְאֶרֶתָךְ תִּזְרַח וְתֵאִיר עֲלֵינוּ שִׂמְשֶׁךְ,
וְאַז נִגִּיל וְנִשִּׁיר בְּבֵית קִדְשֶׁךְ יבוא יְנוֹן עִם הַטּוֹאֵל

טאָל יבוא רב עֲלִילִיָּה, טאָל יבוא עם אֱלֹהֵי יבוא

❖ שבת מתנה ❖

אַחֲכָה ימים שְׁשֶׁה לבואָה של המלָכָה, לא עָמַל לא דָּאָגָה וְלֹא עָצַב וְתוֹגָה. כִּי בַיּוֹם זֶה יוֹם שַׁבָּת, זְמִירוֹת לֹאֵל אִשָּׁא

אָזמֹר בְּקוֹלִי, וְהִדַּד עוֹנָה לִי, אֹדָה לֹאֵל אֱלֹי הַטּוֹב, הַשַּׁבָּת נְתָנָה לַעֲמוֹ
מִתְנָה, לְכָל נֶפֶשׁ מְנוּחָה

בְּתַפְלָה כֶּה גְבֻקֶּשׁ, אֶת כַּחֲנוּ לְחֹדֶשׁ, כִּי כַחֲנוּ פָנָה בַּיָּמִים שְׁשֶׁה. אֶךְ
בַּיּוֹם זֶה יוֹם שַׁבָּת, נִהְלָלָה וּנְקַדְּשָׁה.

אָזמֹר בְּקוֹלִי, וְהִדַּד עוֹנָה לִי, אֹדָה לֹאֵל אֱלֹי הַטּוֹב, הַשַּׁבָּת נְתָנָה לַעֲמוֹ
מִתְנָה, לְכָל נֶפֶשׁ מְנוּחָה

❖ א-ל מֵאֵד נֶעֱלָה ❖

אֵל מֵאֵד נֶעֱלָה, אֶקְדֵּם פָּנָיו, בְּשִׁירָה וְתִהְלֶה,
אֶבֹּא לְמַעַנְיוֹ כִּימֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, יוֹבִילֵנִי לְמִשְׁכְּנוֹתָיו.

לוֹ שׁוֹעֲתִי תַעַל, וְיִשְׁמַע קוֹלִי, וְיִסְלַח לִי מַעַל, וְיַעֲזֹר לִי,
יֵאָזֵז לְאַמְרֵי פִי, וְאֵל יִפֹּן לְמַעַלְלֵי.

יְהִ הָרֶם לְחֶתּוֹ, וְכִלְתּוֹ, בְּזִכּוֹת אֵב הָאִיתּוֹ, וְצִדְקָתּוֹ,
וְתִמְלֹךְ הַמֶּלֶכָה רַחֵל, כְּשִׁלְמוֹה בְּמַלְכוּתּוֹ.

❖ ובשבת הוא יזמר ❖

דוֹדֵי יֵרֵד לוֹ מִכַּרְמוֹ, וּפְרֵי גִפְנוֹ הִבִּיא עִמּוֹ, פְּרָחִים קִטֹּף לוֹ בְּדַרְכּוֹ, וְגִיל
לוֹ בְּלִבּוֹ, חֲמָה שְׁקֵעָה בְּמַעְרֵב, וּכְבֹד מַעַל זֶרַח כּוֹכֵב, מְלֵאָה שַׁבָּת
הַדֶּרֶת זָהָב, אִישׁ אִישׁ בְּאוֹהֲלָיו.

ובשבת הוא יזמר בחיל ורעד, שירי הלל לאלוהיו על טוב ונחת

שִׁירֵי שַׁבָּת מְהֻדָּדִים, וּבַחוּרְשׁוֹת הוֹמוֹת יוֹנִים, בֵּית יִשְׂרָאֵל מְרַנְּנִים,
שָׁמְעוּ כָּל הָעַמִּים.

ובשבת הוא יזמר...

❁ ידידי השכחת ❁

ידידי השכחת חנותך בבין שדי, ולמה מכרתני צמיתות למעבידי:
הלא אז בארץ לא זרועה רדפתיה, ושעיר והר פארו וסיני וסין עדי:
והיו לך דודי והיה רצונה בי, ואיך תחלק עתה כבודי לבלעדי:
דחוייה אלי שעיר הדופה עדי קדר, בחונה בכור ויו מענה בעול מדי:
היש בלתך גואל ובלתי אסיר תקוה, תנה עזה לי כי לך אתנה דודי:

❁ כשיבוא השישי ❁

כשיבוא השישי אליך ישראל, שמר וגם זכר כה אמר האל, כשיבוא
 השישי אליך ישראל, שמר וגם זכר בך בחר האל.

תנו לי ייו תנו תוך גביעי ישמח לבבי, ביום זה נחבא כל יגוני וסר
 כאבי, תנו לי ייו תנו תוך גביעי כי בא השישי, מה לי מיום שני או
 שלישי, לא עימם נפשי

כשיבוא השישי...

לבי שמח וקורנים פני, מלאכים מעלי, אתענג בניגוני שירי, וישראל
 אחרי. וראה בנים לבניך יהיו סביב שולחנה. ישלח מלאך לפניך נצב
 על יד ימינה, יה אלי נצב על יד ימינה

כשיבוא השישי...

❁ בזכרי ימים ימימה ❁

בזכרי ימים ימימה, לעולם לא אשכח, בהיותי תוך עיר מגדל חומה,
 לעולם לא אשכח.

מקדש עומד על תלו, ועם ישראל בחילו, ועקשיו מקום מקדש חלל
 טמא, לעולם לא אשכח.

משך ארבע מאות שנים, ישבו ישראל שאננים, חפשיים מתחת יד
 מענים ושונאים, לעולם לא אשכח.

• יה רופאי •

יה רופאי הודו יתעלה, ולבי חסדו יהלל. ולו לבדו, אשיר לכבודו כי גבר חסדו, יה רופאי הודו יתעלה.

יה צור משגבי חון עלי יה, ולשוועתי נא האזין לי, קץ הנטמו חיש גלה לי, ובר נפלי חיש אבי, והוא יהיה מלך עלי יה, ישפוט בצדק עם שבטי יה, ולו לבדו, אשיר לכבודו, כי גבר חסדו, יה רופאי הודו יתעלה.

לך קויתי אל טהור, תבנה היכלי, כונו יה רוחי ביתך ודרור תקרא לי, יה אל, אנא לצר תדכה, והב עזרה לי, ולעם האיתו, פדה יה אלי, פדה יה אלי, ואשיר לך באימה, גרש את בו האמה, לכל הרוחות וימה.

אשמור שבת יה עוזי חביב, ובזכותו את אויבי תריב, יה אל בך מגיני, ולך צופה עיני, לגרש את בו האמה. לכל הרוחות וימה, ואשיר לך באימה.

• אל תירא •

ברח לו יעקב מפני עשו אל דודו לבו. נשא רגליו, רעה שם בהרים כבשים ואילים כי הוא איש תמים, יושב אהלים.

אל תירא ישראל, אל תירא כי גור ארמה הלא אתה,
וארמה אם ישאג - מי לא יירא, מי לא יירא.

ברחל הוא עבד שבע שנים, כל ערב אמר לה עיניך יונים, אך אזי לו בבוקר כי זוהי לאה, אמר לבו ליעקב זו הבכירה.

אל תירא ישראל, אל תירא כי גור ארמה הלא אתה,
וארמה אם ישאג - מי לא יירא, מי לא יירא.

אך מה זה קרה לבחיר האל, מאז חדש ימיו בקדם בישראל, ואיך שלף חרבו בשם האלהים, הכה עמים רבים, זה התמים, זה התמים.

אל תירא ישראל, אל תירא כי גור ארמה הלא אתה,
וארמה אם ישאג - מי לא יירא, מי לא יירא.

• כנור דוד •

לפני שנים רבות שמעו בארץ ישראל, קולות נגון שירה ומזמורים,
בצליל כה מיחד ובנעימה טובה, כשיר צפור זמיר בין העלים.

זה כנור דוד ביד דוד המלך הפורט על מיתריו,
כטוב לבו בינו לעת ערב מלכה הוא את שיריו

לפני שנים רבות בשערי ירושלים, נצבה נפעמת בחלון מיכל, הביטה
במשעול ובעיניה אור, רוקד דוד ובידו כנור.

זה כנור דוד ביד דוד המלך הפורט על מיתריו,
כטוב לבו בינו לעת ערב מלכה הוא את שיריו

חלפו שנים רבות מתהלת התהלים, עוד מיתרי כנור דוד נוגנים,
אומרים, ישנו מקום ובו הצדיקים, עם ערב את כנור דוד שומעים.

זה כנור דוד ביד דוד המלך הפורט על מיתריו,
כטוב לבו בינו לעת ערב מלכה הוא את שיריו

• כי ידעת •

רק אליה, אלהי קורא אני בלי קול, רק אותך תמיד בקשתי, רק אותך
מכל, שתשמע אותי קורא, סומא מתוך הליל ותאיר לי את הדרך,
שלא אהיה נופל

כי ידעת את כל לב, וידעת מה כואב, מה אסור מה מתר,
מהו רע מה ישר, אני יודע מעינך לא נעלם דבר.

יש תמים וחכמים, ויש גם בני אדם, כאדונים ישחקו הם, ונבה לבם,
ולשונם כצדיקים, בסתר חדתם, אך לך הכל גלוי, לך בורא עולם.

כי ידעת את כל לב, וידעת מה כואב, מה אסור מה מתר,
מהו רע מה ישר, אני יודע מעינך לא נעלם דבר.

אם חכם

אם חכם לבך בני, ישמח לבי אז גם אני
קח אמרי אתך בני, שמר ואמר הנני

ברכות אביך גברו, ברכת אברהם ויצחק
ענו כלם ואמרו, יקרא זרע ביצחק

ראה בנים לבניך, יהיו סביב שלחנך
ישלח מלאך לפניך, נצב על יד ימינך

החכמה וגם המדע, נתונים לך כדרך
את אלהי אביך דע, כבניחו בו יהיידע

ממני פריך נמצא, כי מוצאי חיים מצא
כפורחת עלתה נצה, רב תבונה גדול עצה

חזקו אמצו חתו כלה, פרו ורבו לעד סלה
ולי תהיו עם סגלה, עד ביאת הגואל סלה

אנא בחסדך

אנא בחסדך תרוממני, די נפשי סבלה חרפת שכני

אם נא מצאתי חו בעינך, הראני בבניו ביתך. כוהני יקריבו עולותיך.
ישראל ישתחוו לפניך.

אנא בחסדך תרוממני, די נפשי סבלה חרפת שכני

שופטי ישבו בשערים, ובחורי יהיו לנוטרים, לזוים ישירו לך שירים,
אז תתרוםם בפי ישרים.

אנא בחסדך תרוממני, די נפשי סבלה חרפת שכני

רעדה תאחזם יושבי אים, כי מלך מלך בירושלים, מעדני אשר יתנו
כפלים, על הרי יהודה והררי אפרים.

אנא בחסדך תרוממני, די נפשי סבלה חרפת שכני

• אם ננעלו •

אם ננעלו דלתי נדיבים, דלתי מרום לא ננעלו. אל חי מרום על
קרובים, כלם ברוחו יעלו.

כי הם אלי כסאו קרובים, יודו שמו ויהללו. חיות שהם רצוא ושכים,
מיום בריאה נכללו.

גלגל ואופו רועשים. מודים שמו ומקדשים. מזיו כבודו לובשים.
ובשש כנפים סביבים, עפים בעת יתגלגלו. יענו בקול שירים ערבים,
יחד באותות נדגלו.

• אשאל אלהי •

אשאל אלהי יגאלה שבויים ואסוף זרועים
בזכות מכנה אב המון לגוים, יזכו לחיים

עת יקראו בשמו יהו ענויים כי הם רצויים
בזכות אשר גלה לנהרים, הוליד נקיים

ארבע דגלים. הלכו גאולים. חנו באלים
אל תמסרה אותם ביד בזויים, יהיו קנויים

אתה אשר תביט אלי עניים שומר פתאים
נעלה לארצנו בשיר וזמרה וברון והדרה

• אליך אקרא יה •

אליך אקרא יה אל נורא, תפקד נפו שהעמים זרוה אל נורא
שוועתה תקבל אל שוכו מרומים, ותחדש שחרותה לעד ולעולמים,
הלעולם תזנח עמך נאנח, צועק מבור לא מצא עזרה.

אל נורא, אליך אקרא יה אל נורא

לחם את האויב כי ידו גברה, אכל את פריה ועוד ידו לא קצרה, שלח
בו חמה זעם ונקמה, יאמרו העמים כי שמך נקרא.

אל נורא, אליך אקרא יה אל נורא

• עת דודים •

עת דודים כלה בואי לגני, פֿרחה הגֶפּוּ הנץ רמוני
 חלף הגֶשֶׁם הסתו עבר, קומי רעיתי החשק גבר
נצא השדה נליו במדבר, שם אתו דודי לך מחמד עיני
 יפית ונעמתי כשֶׁלֶג שנה, דבש וחלב תחת לשונך
צאי נא ורעי בעקבי צאנה, קולך השמיעיני מראך הראיני
 ירדתי עֶפְרָה לרעות בגנים, לראות בִּיפְיֶךָ עינֶיךָ יונִים
אֲרִיתִי מורי ללקוט שושנים, ערכתי שלחו מסכתי ייני
 מים רבים לא יוכלו לכבות, את האהבה לילה לא תשבות
מיום נדודך נשאתי ריבות, עוד אם אשכחך תשכח ימיני

• ידיד נפש •

ידיד נפש אב הרחמו. משך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל.
 ישתחוה אל מול הדרך. יערב לו ידידותיך. מנפת צוף וכל
 טעם:
הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אגא אל נא רפא נא לה.
 בהראות לה נעם זיוך. אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת
 עולם:
ותיק יהמו רחמיה. וחוסה נא על בו אהובך. כי זה כמה נכסוף
 נכספתי לראות בתפארת עזך. אלה חמדה לבי וחוסה נא
 ואל תתעלם:
הגלה נא ופרוס חביבי עלי את ספת שלומך. תאיר ארץ מכבודך.
 נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מועד. וחננו כימי
 עולם:

אשיר לא-ל

אשיר לאל אשר שבת. ממלאכתו ביום שבת. נתנו לעם כבבת. עין
תמיד ינצרהו שמרו ישראל שבת כי אות ביני וביניכם הוא

מכבד הוא מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים. ינוח בו לב עגומים.
שמח ישמחהו שמרו ישראל שבת כי אות ביני וביניכם הוא

שבת קדש יום מנוחה. בו נסו יגון ואנחה. עם אל בהשקט ובבטחה.
שבת ענג יקראוהו שמרו ישראל שבת כי אות ביני וביניכם הוא

האל אשר בחר בנו. שבת קדשו הנחילנו. מו העמים הכדילנו. להיות
לנו לאלהים הוא שמרו ישראל שבת כי אות ביני וביניכם הוא

הלויים רנה ופצחו. לכבוד שבת כי בו נחו. כל ישראל בו ישמחו. שמחת
עולם על ראשם הוא שמרו ישראל שבת כי אות ביני וביניכם הוא

חזק ישלח משיחנו. וישיב את שביתנו. ואז נשבות שבתנו. עולם
שכלו שבת הוא שמרו ישראל שבת כי אות ביני וביניכם הוא

זהו אלי וגואלי

זהו אלי וגואלי לבי אליו יחשק
אתה צורי ומושיעי אתה אל נאמן.

אתה צורי יה אל קוני ברך עם הנבחר
אתה תומך גורלי בכל עת ובכל זמן.

איה תעזבני לנפשי מול אויב אכזרי
טובה עשה למעני אלי אבי וגואלי.

ברך נא אל את ישראל שמור והגו עליה
ברך את כל חיליה פסג ארמנותיה.

איה לא תרחם עליה מול עומדים לכלותה,
טובה עשה למעני אלי אבי וגואלי

❖ כוכב צדק ❖

כוכב צדק לדורות זרח אורו, אחד היה אברהם בבני דורו. אשר באביב
שנותיו הכיר בוראו, וירא שם במאורותיו את משטרו
זקנו יושב ביישיבה לא שר צבא, ועם שולפי חרבות זכרו לא בא. אך
להקהיל קהלות נפשו תאבה, וללמדם את לקחו מדי עברו
והנה הוא כארץ מתוך יער, ועם קומץ אנשים מעט מזער. מול
ארבעה מלכים קפץ נסער, ואת חרבם שם לאל בעפרו
וביום בן כוש השליכו אל כבשנו, ירד מלאך אל תוכו וצננו. כי שם
שם לו אל שדי בבטחונו, אחד היה אברהם בבני דורו

❖ שער פתח דודי ❖

שער פתח דודי. קומה פתח שער. כי נבהלה נפשי. גם נשערה שער
לי לעגה שפחת. אמי, ורם לבה. יעו שמע אל. קול צעקת נער
מני חצות לילה. פרא רדפני. אחרי אשר רמס. אותי חזיר יער
הקץ אשר נחתם. הוסיף עלי מכאוב. לבי, ואין מבין לי. ואני בער

❖ חכמה בינה ❖

חכמה בינה יה אלי, תחול עלי יה רחמו רחם־נא עמך, קדש עלינו
שמך, אלי יה אלי
יה אבי לך אערוך שירה ותהלה, יה אל נורא ועליו, צורי מחסי יה,
רחום רחם־נא עמך, קדש עלינו, שמך,
יה אל איום יחיד נעלם מרעיו, עושה נסים ופלא, נחם את ציון,
בזכות אב המון נקרא לעמך תאיר אורם.
למצוותיך ארוץ שוכן מרומים, בך חתו וכלה, גזע רחומים, רחמו
רחם־נא עמך קדש עלינו, שמך.

❁ יום השבת אין כמוהו ❁

יום השבת אין כמוהו ברכו אלהים ויקדשוהו

מיום ראשון עד יום ששי. לקראת שבת נכספה נפשי. כי בשבת אצא חפשי. וכי יום מנוחה אקראהו

נגיל ונשמח כי טוב להודות. ונזמר עליון על כל אודות. כי השבת לנו חמודות. איש בער לא ידעהו

צוה לעשות שבת כהלכה. אז מסיני מצוה ערוכת. גם היא לשומרה כתר מלוכה. וכבוד והדר תעטרהו

ומאהביה ימים יאריכו. וגם טועמיה חיים זכו. ובנתיב ישר המה ילכו. עדותיו בכל לב ידרשהו

רצה ה' ובחר בנו. ומכל לשון הבדילנו. וקדשת השבת הנחיל לנו. כל זרע יעקב כבדוהו

❁ יודו לך רעיוני ❁

יודו לך רעיוני, אל מבטן יוצרי, על קרבתך בסיני, להאיר את נרי. על כן בתחנוני אפאר בשירי, בכל ימי ושני עד לעד לעולם. אשמח בך אל עולם, אשמח בך גואל נפשי, את גאלת עולם

ששון לבי המה בזכרי חסדיו, כי בחר מכל אמה, ישראל עבדיו, נצר נטיעה תמה, האבות ידידיו, אבו צדק שלמה, משרש גדלם

רצונך אשאלה חי בעל הרצון, כאשר בתחלה נהגת את הצאן. במרעה טוב ונפלא, והיה כל עלצון, רועה ישראל סלה האזן את קולם

אתה הוא האלהים העד והדן, קום נא לקראת גבהים צאי נא מזין. לנקם נקמתך מהם, להשלים כל ענין, שמך וכסאך שהם מעין כל חי נעלם

לעשה נפלאות לבדו, את יריבי יריב, אקוה תמיד חסדו השכם והערב. ולא יסך בעדו, את טירתו יחריב, ואז נשיר לכבודו השירים במשלם

• אתה א-ל כביר •

אתה אל כביר, רחום שמך. רחם על עם סגלה. כי רבים רחמך. לאין קץ ותכלה:

נפשי תודך בכל עת ובכל זמן. שעה מהללי נאמן. חן עלי בחמלה: **יומם** ולילה לא אֶחֶשה. לשוני תהנה צדקה. רצה שיחי כמו אשה. במקום זבח ועולה:

ראה צורי ארך גלותי כמה ימים. רדו בי זרים וקמים. נא תחיש גאולה: **פאר** וכבוד ועז תתן. לבן דוד משיחך. כל בקר זמירות נותן. בקול שיר ותהלה:

אלי ברח וחזק לעם הישרים. שאם על כנפי נשרים. ביתר מעלה:

• מול א-לי וגדלו •

מול אלי וגדלו. ירעד גופי בלו. בצר לי אקרא לו. יה עוזר לקהלו. וכטוב לי אשיר לו. יה צור עוזר לקהלו

יצר לו עולם. ובצלמו אדם. עושים רצונו באימה כלם. בחר בגזע עבדו אברהם. לקדשו לעד לעולם עליהם פורש צלו. והוא עוזר לקהלו. שבחיו מי מנה ומי ידמה לו. יה אלי עוזר לקהלו

צרי השמד. ואויבי כלה. ועם ידיד. עלה יעלה. אל גערץ שועתו ענה. ובבית מעונו לשמך יודה. פדה ורומם נא. קריה נאמנה. יה עוזר לקהלו. בצר לי אקרא לו. יה אלי עוזר לקהלו

• ידידי רועי •

ידידי רועי מקימי, ממרמס אנשי לצון, הגידה לי אתה על מי, נטשתי מעט הצאן

שוב לאסוף נדחיה, כי הם זרע אהוביה, ראה את שלום אחיך, וגם את שלום הצאן

רעני בנאות דשאִים, תו מרעי על כל שפאים,
בזרועך קבץ טלאים, וסחב צעירי הצאן

אמר נא פודי מצילי, עד אן עוילי מנהילי,
ירעני רועה אילי, ויהי הכל רועה צאן

לעירי יד הורי בנו, הביאנו ומשול בנו,
נאמר לגור בארץ באנו, כי שם אין מרעה לצאן

כל עת אליך

כל עת אליך עיני. ונפשי אשא.
יה הבינה להגיוני. ועלי יה חוסה:

מלכי בך אגיל אפרח. וגם אקונה. עדי תאיר ממזרח. נגיד ומצוה.
לקבץ לעם האזרח. אל נוה נאווה. ושם כבודך יזרח. בבית היכלי:

שואל אשאל ממך אל. הקשב רנתי. בזכות אברהם הואל. ואסף
עדתי. תוף מקדש ואריאל. היא עיר נותי. כימי מרדכי גואל.
יזרח אורך לי:

היה סביבי חונה. יה צור נעלה. טרם אקרא תענה, ותחן סלה.
בית בחירתי בנה כבתחלה, עד אן צר לי יענה, נא תר כבלי:

חזק אורך לי ינהר, ועלי חופף. הט לי שלום פנהר, כי בך
אסתופף. אליה כנשר על הר, ציון יעופף. יבשר טוב וינהר,
לקרא דרור לי:

חי אל גדול ונעלם, בקדש נאדר. מלכותך מלכות עלם, על כל
דר ודר. יסד היכל ואולם, במקום הנהדר. ואקריב כימי עולם,
שי למורא לי:

יה רם שוכו בשחק, נא השיבני. למה ממני תרחק, ותעזבני.
ואם מפשעי נדחק, לך השיבני. וזכר עקדת יצחק, והושיעה
לי:

רחום רצה שיחנו. בגין אהרו. שמע יה את קולנו. זה לזכרון.
כימי משה רוענו. הלזים תרו. וברצון ברכנו. כשכט נפתלי:

❖ יערת דבש ❖

יערת דבש על לשונך. לבנה כלכנה. ערבו לי שירי הגיונה. פצחי לי שיר ורננה. עתה אמיר לך זמנה. אחרי בלותך עדנה:

שושנה אנדיל ששונך. שושנה רעננה:

שבעת נוד במדינות. ובמדבר מלון אורחים. חוץ למנוחות שאננות. ומשכנות מבטחים. את רעיתי בין הבנות. כשושנה בין החוחים. הקאיבך הרווך לענות. מכל עבר ופנה:

שושנה אנדיל ששונך. שושנה רעננה:

ראה ראיתי דמעתך. על פניך נתכה. אעל מזור אל מכתך. גם לשברך ארוכה. יש תקוה לאחריתך. ושבו בנים למלוכה. וצרים שומרים רעתך. יהיו משל ושנינה:

שושנה אנדיל ששונך. שושנה רעננה:

אל סף נכסף אל לבך. הוא בנוי לתלפיות. שם אקבצך ואשיכך. ממעונות אריות. ושמח אשכך בקרבך. כמו שנים קדמוניות. עוד לנצח לא אעזבך. יונה לחרב יונה:

שושנה אנדיל ששונך. שושנה רעננה:

❖ יפרח וירבה ❖

יפרח וירבה עם נדיב. כדגי הים יפרוץ חביב יפרח וירבה.

יה רפא לבי מחלי. הפלא נא חסדיך לי. קבץ עמך תוך גבולי:

כדגי הים יפרוץ חביב יפרח וירבה.

עזור רחמן לעם יחיד. כי בלעדה לו אין ידי. שלח לו מלך בן דוד.

כדגי הים יפרוץ חביב יפרח וירבה.

קורנו הרם אל חי רם. דגלנו על כל גג יורם. יפרו ישראל בעיירם.

כדגי הים יפרוץ חביב יפרח וירבה.

ברך עדה החמודה. השב הדרה והודה. הרם קרו מחנה יהודה.

כדגי הים יפרוץ חביב יפרח וירבה.

❁ בתי צאי ❁

בתי צאי מבית כלא. זמן קריב עם קדשך יעלה:

אל מפרום חמל עליך. שם קץ וסוף לצרותיך. רחם חמל אל עושיך.
והשיב לך את שבותיך. חבקי אם נאמנה את כל בניה. מדלגים מכל
פנה שבים אליך:

בתי צאי מבית כלא. זמן קריב עם קדשך יעלה:

בואי כלה אל דביריך. ושובי לימי נעוריך. וישמע בחוצות עיריך. קול
צהלות חפזת בחוריך. הביטי רעיה עדינה את לוייך. פיהם מלא שחוק
רנה שרים שיריך:

בתי צאי מבית כלא. זמן קריב עם קדשך יעלה:

ברכת המזון

לשם ייחד קודשא בריך הוא ושביעמיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליהודא שם יידי וידיא בראי וידיא ביהודאא שלים, (יהודה) קשם כל ישראל. ודי אנטו באים לקום מצות עשה דאורייתא לברך ברכת המזון, ככתוב בתורה ואכלת ושבעת, וברכת את יהוה אלהיך, לתקן שגש מצוה זו במקום עליון. ויה רצון מלפניך יהוה אלהינו אלהינו ואליה אבותינו, שתתנה חסודת ומקבלת ורצויה לסניף ברכה ראשונה וברכה שניה וברכה שלישית אשר נברך עתה על המזון, ותמן לטו סח ויכלת ועד וסיעה, להעלות סיון טקבין ולהמשיך ארבעה המוחין לישאל ורחל. וגם תתנה חסודת ומקבלת ורצויה לסניף ברכה רביעית אשר נברך עתה, ותמן לטו סח ויכלת ועד וסיעה, להעלות סיון טקבין, ולהמשיך ארבעה מוחין לעקב ורחל. ועלה לסניף באלו כוונת בכל המנות הראויות לסוף בארבע ברכות אלו של המזון. ויהי מעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה דינו כוננה עלינו, ומעשה דינו כוננה:

ויאמר: מים אחרונים חובה

אח"כ יטול מים אחרונים על אצבעותיו ויגבם, ויאמר:

למנחה בנגות, מזמור שיר: אלהים יתנו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ זרבה, בכליזים ישועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: תשמחו וירגו לאמים, בירחשפט עמים מישור, ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה ויבולה, וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים, ויראו אותו בלאפסירארי:

אברכה את יהוה אלהינו בכל יום, תמיד תהלתו כפי: סוף דבר המל נשקע, אתה אלהים ירא ואת מצותיו שמור, ביצה כליהאדם: תהלת יהוה אלהינו דבר פי, ויברך בליקשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך ית, מעתה ועד עולם, הללויה:

וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יהוה אלהינו:

בסודות חתן	בעשרה או יותר
אומר המזון: בישורקם,	אומר המזון: בישורקם,
המסובים עונים: שמם	המסובים עונים: שמם
אומר המזון:	אומר המזון:
נברך (בעשרה אומר: אלהינו)	נברך (בעשרה אומר: אלהינו)
שהשקמה כסענו, שאכלנו משל:	שאכלנו משל:
ועונים המסובים:	המסובים עונים:
ברוך (בעשרה אומרים: אלהינו) שהשקמה כסענו, שאכלנו משל וקטובו חיינו:	ברוך (בעשרה אומרים: אלהינו) שאכלנו משל וקטובו חיינו:
המזמן חוד:	המזמן חוד:
ברוך (בעשרה: אלהינו) שהשקמה כסענו, שאכלנו	ברוך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משל וקטובו חיינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, האל הזן אותנו ואת העולם כלו בטוב, בחרן בחסד ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לכל־בשר, כי לעולם חסדו; ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא אל זן ומפרנס לכל, ושלחנו ערוה לכל, והתקין מחיה ומזון לכל־בריותיו אשר ברא, ברחמיו וברוב חסדיו, כָּאֵמֹר; פִּתַּח אֶת־יָדְךָ, וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הָזֵן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לך יהוה אלהינו, על שהנחלת לאבותינו - ארץ חמדה, טובה ורחבה, ברית ותורה, חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקי רצונך שהודעתנו, ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן "על הניסים". ואם לא אמר תזכר קודם שתתם ברוך אתה ה' של ברכת "על הארץ" חזרו לאמרו. ואם נזכר אתה שאתה ברוך אתה ה' יתתם הברכה "על הארץ ועל המזון" וימשיך "רחם" ואינו חוזר. וטוב שיאמר אותו ב"הרחמן", ויאמר: "הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה, בימי זכר".

ועל הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן בחרן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדו מלכותו זון והשקה על עמק ישראל, לשמחם ותורתו, וקלעבדים מחקי רצונך. ואתה - ברחמיה הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, סרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים, וטמאים ביד טהורים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, וקעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו סרזים נהו. ואמר בך באו ביד לביד ביתך, ופנו את הַיִּבְלָה, וטהרו את־מקדשך, והדליקו נרות בתצרות קדשך, וקבעו שמות ימי חגכה אלו סהלל וכוהדא. ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול, סלה:

את הַיִּבְלָה, וטהרו את־מקדשך, והדליקו נרות בתצרות קדשך, וקבעו שמות ימי חגכה אלו סהלל וכוהדא. ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול, סלה:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ, בְּאִמּוּר; וְאֵכֶלֶת וְשִׁבְעָתָה,
וּבִרְכָּת (בשיאמר בילת "את" ימוג את הכוס) אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַלֵינוּ, וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
הַיְכָלְךָ, וְעַל מַעֲזָנְךָ, וְעַל דְּבִירְךָ, וְעַל הַפִּית הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אָבִינוּ - רַעֲנָה, זִוְנָנָה, פְּרָנְסָנָה,
כִּלְכִּלָנָה, הַרְוִיחָנָה, הַרוּחַ לָנוּ מִהֲרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ. וְנָא,
אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתָּנוֹת בְּשׁוּר וְדָם
וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאָתָם, אֶלָּא לִידֵי הַמַּלְאָה וְהַרְחֲבָהּ,
הַעֲשִׂיָּה וְהַפְתּוּחָהּ, יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ -
תַּחֲזִירָנָה לְמַקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

רַצָּה וְהַחֲלִיצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
הַשְּׁמִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, (בסעודה נ"א יצאה השבת, ישמיט חובת "הזהר")
כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלִּפְנֵיךָ. נְשׂוּמָת בּוֹ, וְנִנְיָח בּוֹ, וְנִתְעַנֵּג בּוֹ, בְּמִצְוֹת
חֻקֵּי רַצּוֹנְךָ, וְאֵל תְּהִי צָרָה וְגִזּוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְתִרְאֵנוּ בְּנִחְמָת צִיּוֹן
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא פֶּעַל הַנְּחֻמוֹת. וְהָגֵם שְׂאֵסְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ - הַרְפוֹן
בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ לֹא שִׁכְחָנוּ, אֲלִיתְשַׁכְּחָנוּ לְנִצּוֹחַ וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לַעֲדָה, כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

אם לא אמר "רצה" לאחר שאמר "ברוך אתה ה'" ונזכר קודם שאמר "בונה ירושלים" יאמר
"למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "רצה". ואם נזכר אחר שסיים ברכת "בונה ירושלים" קודם
שהתחיל ברכה רביעית של הטוב והמטיב, אומר שם נוסח של "ברוך...שנתן שבתות".

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומרים "יעלה ויבוא", ואם לא אמר אינו חוזר, חוץ
מליל א' של פסח וליל א' של סוכות שאם שכח חוזר לראש ברהמ"ז. ואם נזכר קודם שהתחיל
ברכת "הטוב והמטיב", יאמר נוסח "ברוך... אשר נתן וכו'", כדלהלן.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכַרְנוֹנוּ וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזַכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ

**בית ישראל, לפניה, לפליטה, לטובה, לחן לחסד ולרחמים,
לחיים טובים ולשלום, ביום;**

בראש חודש: ראש חדש הזה,
בפסח: חג המצות הזה, ביום (ביום אומר: טוב) מקרא קדש הזה,
בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,
בראש השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,
בסוכות: חג הסוכות הזה, ביום (ביום אומר: טוב) מקרא קדש הזה,
בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו
לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים. בדבר
ישועה ורחמים, חוס וחסנו, וחסול ורחם עלינו והושיענו, כי
אלה עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

**ותבנה ירושלים עירך, במקרה בימינו: ברוך אתה
יהוה אלהינו, בונה ירושלים. (ואומר בלחש): אמן:**

אם בשבת כבי' סעודות הראשונות שכח לומר "רצה והחליצנו" וזכר לפני שהתחיל ברכת
הטוב והמטיב" יאמר (ובסעודה שלישית יאמר ברכה זו בלא שם ומלכות):
ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, שנתן שמחות למנוחה לעמו ישראל
- באהבה, לאות ולברכה. ברוך אתה יהוה אלהינו, מקדש השבת:
ואם לא חזק ע"י הברכה חידד לראש ברכתו, וכי' כבי' סעודות ראשונות אולם בסעודה שלישית אינו
חודד, אם הוא מסופק אם אמר "רצה", אינו חודד.

ביד"ט אם לא הזכיר יעלה ויבוא וזכר קודם ברכת "הטוב והמטיב" יאמר נוסח זה:
ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל,
לששון ולשמחה, את יום חג (המצות / הסוכות / השבועות) ברוך אתה
יהוה אלהינו, מקדש ישראל והמונים:

ואם הוא יד"ט ושבת גם יחד ושכח להזכיר מעין המאורע יברך כך:
ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, שנתן שמחות למנוחה לעמו
ישראל, באהבה, לאות ולברכה. ימים טובים לעמו ישראל לששון
ולשמחה את יום חג (המצות / הסוכות / השבועות) ברוך אתה יהוה אלהינו,
מקדש השבת וישראל והמונים:

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, לעד האל
אבינו, מלפנינו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו,
קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב
לכל. שבעל-יום ויום הוא המטיב לנו, הוא מטיב לנו, הוא

יִיטִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, וְרוּחַ וְהַצְלָה, וְכִלְיָטוֹב: יַעַן הַשְׂמֵעִים: אָמֵן.

הַרְחָקֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. הַרְחָקֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. הַרְחָקֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים. הַרְחָקֵן הוּא קֶרֶן לְעַמּוֹ יִרְיָם. הַרְחָקֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצָּח נִצָּחִים. הַרְחָקֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ - בְּכִבּוּד וְלֹא בְכַזִּי, בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנִתּוֹת וְלֹא בְצַעֲרָה. הַרְחָקֵן הוּא יִתֵּן שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ. הַרְחָקֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה, בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. הַרְחָקֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ. הַרְחָקֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מִהֲרָה מֵעַל צוּאֲרָנוּ. הַרְחָקֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאֶרְצָנוּ. הַרְחָקֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה - רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף. הַרְחָקֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחָבָה. הַרְחָקֵן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשִׁמוֹ הַגְדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ - אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב - בְּכָל מִבְּל, כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַרְחָקֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ.

בשבת: הַרְחָקֵן הוּא יַחְיִלָנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּסְנוּחָה, לַחֲיֵי הָעוֹלָמִים:

בראש־חודש: הַרְחָקֵן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:

בראש השנה: הַרְחָקֵן הוּא יַחְדֹּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:

בסוכות: הַרְחָקֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסֶכֶת עוֹרֵי שֵׁל לַחֲוֵה. הַרְחָקֵן הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַת מְדִינָה וְיִהְיֶה מִשְׁבַּעַת אוֹשְׁפִידֵינוּ עַל־אֵיךְ קוֹדֵשִׁי, וְכִתְּמֵם תִּהְיֶה מִנֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ:

במנועים: הַרְחָקֵן הוּא יַצִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם:

ליום־טוב: הַרְחָקֵן הוּא יַחְיִלָנוּ לְיוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:

הַרְחָקֵן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

ברכת האורח: הַרְחָקֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְׁלֵטֵן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו, וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדֵי עוֹלָם, וְיִהְיֶה מְשַׁלְּטָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, כָּל רֶעִב - מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכָל צָמָא - מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל יִחְסֹר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחָקֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת פֶּעַל הַפִּית הַזֶּה וּבִעַל הַסִּפְדָּה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׁיחָיו וּבְנִיבָתָיו

שִׁירָבוּ, בָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֵילוֹ וּפְעָלוֹ יִדְּו תִּרְצֶנּוּ, וְיִהְיוּ נִכְסֵינוּ וְנִכְסֵינוּ מִצְלָחִים וְקִרְוֹכִים לְעִיר, וְאֵל יִדְרֹק לִפְנֵינוּ וְאֵל לִפְנֵינוּ שׁוֹם דָּבָר הֵטָא וְהִרְהוֹר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכִבּוֹד, מִשְׁתָּה וְעַד עוֹלָם, לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

בסעודת המילה: הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה - אָבִי הַכֹּהֵן, הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיְּחִידָה, מִשְׁתָּה וְעַד עוֹלָם. הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַיָּלֵד הַנוֹלָד, וְכֶשֶׁם שֶׁזָּכְרוּ הַקִּדּוּשׁ יְבָרֵךְ הוּא לְמִילָה, כִּד וְזָכְרוּ לִפְנֵים לַתּוֹרָה וְלַחֲסִידָה, וְלַמִּצְוֹת וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן. הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת מַעֲלַת הַסִּנְקֵד וְהַמּוֹחֵל וְשָׂאֵר הַמַּשְׁתַּדְּלִים בַּמִּצְוֹת, הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם:

בסעודת החתן: הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַנָּשִׁים וְהַכֹּהֵל בְּבָנִים וְזָכָרִים לְעִבּוּדָתוֹ הַתְּבָרָה. הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַמַּסְבִּים בְּשִׁלְחוֹן הַזֶּה, וְיִמְעַל לָנוּ הַקִּדּוּשׁ יְבָרֵךְ הוּא מַשְׁאֲלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה:

הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְחַיֵּינוּ וְיִצְבְּנוּ וְיִקְרְבֵנוּ לִיְמֵוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל (בִּיח)

שְׂמַחַת־לֵלִים בִּסְפָּר אוֹמְרִים: מְגִדִּיל (יְשׁוּעוֹת מַלְכוּת, וְעִשְׂתֵּי־חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ - לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד־עוֹלָם: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ, וְדָרְשׁוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם־זִקְנָתִי, וְלֹא־רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ־לָחֵם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹאָה, וְזָרְעוֹ לִבְרָכָה: מִה שֶׁאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה, וּמִה־שִּׁשְׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרִפּוּאָה, וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָה, בְּדַכְתִּיבִי וְיִזְחַן לִפְנֵיהֶם, וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְחֲרוּ בְּדַבַּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבְּטָחוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם לְעוֹמוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְבָרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אם ברכו ברכת המזון עם כוס יין, אחר שסיימו ברכת המזון, יברך המזמין:

בּוֹסֵי־יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא, וּבֶשֶׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲקַרָּא:

סְבִירֵי מִרְקָן. וְעוֹנִים הַשּׁוֹמְעִים: סְבִירֵי חַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

כל דבר שצריך כוס, צריך לשחות ממנו מלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית ומצוה לשחות רביעית שלם. ואם שתה רביעית, דהיינו 87 גרם, יברך אחריי ברכה מעין שלש.

שבע ברכות

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהכל
ברא לכבודו:**

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר
האדם:**

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר
את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין
לו ממונו בגין עדיי עד. ברוך אתה יהוה אלהינו, יוצר
האדם:**

**שש תשיש ותגל עקרה, בקבוצ בניה לתוכה במהרה
בשמחה. ברוך אתה יהוה אלהינו, משמח ציון בבניה:**

**שמח תשמח רעים אהובים, בשמחה יצירה בגן עדן
מקדם. ברוך אתה יהוה אלהינו, משמח חתן וכלה:**

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא
ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה רפה, דיצה
וחדוה, אהבה ואחוה, שלום ורעות. מהרה יהוה אלהינו
אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים; קול
ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות
חתנים מחפפתם, ונערים ממשתה נגינתם. ברוך אתה
יהוה אלהינו, משמח החתן עם הכלה:**

והמזמן, שכידו כוס יין של ברכת המזון, אמר: סברי מרנן. וענים השומעים: סברי נעים.

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי
הגפן:**

המברך ברכת בורא פרי הגפן ישתה לכתחילה שיעור רביעית (87 גרם), או לכל הפחות
מלא לוגמיו (43 גרם), ואם אינו יכול ייתן לאחר שישתה כשיעור זה. אולם המברך על הכוס
השניה של ברכת חתנים ישתה מעט מהיין ודין. אחר הברכות יערכו שתי הכוסות זו כוז ג'
פעמים ואומרים "ומצליח" וישעמו החתן והכלה אפי' מעט מהכוס של שאר הברכות.

ברכה מעין שלוש

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,

אם אכל מזונות ואמר: אם שתה יין ואמר: אם אכל פירות משבעת המינים ואמר:

על המתיקה ועל על הגפן ועל פרי על העץ ועל פרי הפלפלה, הגפן, העץ,

ועל תנובת השדה, ועל ארץ חמדה, טובה ורחבה, שרצית והנחת לאבותינו, לאכול מפריה, ולשבוע מטובה. רחם יהוה אלהינו עלינו, ועל ישראל עמו, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל מזבחך, ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקודש, במקרה בימינו. והעלנו לתוכה, ושמוחנו בבנינה, ונברך עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת: וקצה והתליצנו ביום השבת הזה. בראש חודש: ונקרנו לטובה ביום ראש חודש הזה. בראש השנה: ונקרנו לטובה ביום הזקרון הזה. ביום טוב ובחול המועד: ונקרנו ביום בנסח: נח המצות הזה בשמיעות: נח השבועות הזה בסיומת: נח המצות הזה בשמיעות: נח עשרת הזה ביום (ביום טוב: טוב) מקרא קודש הזה.

כי אתה טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ,

על המזונות: על היין: על שבעת המינים: ועל המתיקה ועל הפלפלה. ועל פרי הגפן. ועל הפירות.

על של ארץ ישראל ואמר: על של ארץ ישראל ואמר: על של ארץ ישראל ואמר: ועל מתיקה ועל פלפלה. ועל פרי גפנה. ועל פירותיה.

ברוך אתה יהוה אלהינו, על הארץ ועל

המתיקה: פרי הגפן: הפירות:

על של ארץ ישראל ואמר: על של ארץ ישראל ואמר: על של ארץ ישראל ואמר: מתיקה: פרי גפנה: פירותיה:

בזרא נפשות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בזרא

נפשות רבות וחסדונן, על כל-למה שבראת להחיות בהם נפש כל-חי, ברוך חי העולמים:

סדר הבדלה

ראשון לציון הזה הקם, ולירושלים מבשר אתן: אלתשקמוז אוימתי לי כי נפילתי קמתי, בראש בחושה יהוה אלהי אור לי: ליהודים היתה אוזה ושקמה, וששון ויקר: ויהי דוד לכל־דרכיו משביל יהוה אלהי עמו: וטעמא חן בעיני יהוה אלהי: כן נמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

קומי אוי ברכא אויך, ובבוד יהוה אלהי עליך זרח: בריהנה החשה יבסה־ארץ וערפל לאמים, ועליך זרח יהוה אלהי, ובבוד עליך נראה:

יקח הכוס בידו ויאמר:

בוס־ישועות אשא, ובשם יהוה אלהי אקרא:

אנא יהוה אלהי אלהינו הושיעה נא. בי פעמים

אנא יהוה אלהי אלהינו הצליחה נא: בי פעמים

הצליחנו, הצליח דרכינו, הצליח למודינו, ושלח ברכה רוחה והצליחה בכל מעשה ידינו. ברכתיב: ישא ברכה מאת יהוה אלהינו וצדקה מאליה ישעו: ליהודים היתה אוזה ושקמה, וששון ויקר: וכתיב: ויהי דוד לכל־דרכיו משביל, ויהוה אלהי עמו: כן יהיה עמנו:

סברי קרבן. ועונים השומעים: סברי חיים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

אם אין לו בשמים, אינו צריך לברך על הבשמים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא עצי (עשבי) מיני בשמים:

יכרפך אצבעות יד ימינו לתוך כפו וכשהגדול מכוסה תחתיהם

ויסתכל באור הגזר בעיפורניו ויברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, ובין אור לחושך, ובין ישראל לעמים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יהוה אלהינו המבדיל בין קדש לחול:

ושותה רביעית מהיין ומברך "על הגפן".

פסוקי ברכה

ארבעה עשר פסוקים משלש תיבות

וּמִשְׁמַע וְדוֹמָה וּמִשָּׂא: וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר: וְהָרַעַב כָּבֵד
 בְּאֶרֶץ: וּבְנֵי דָן חָשִׁים: לִישׁוּעָתָךְ קוֹיָתִי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: יִשְׁשַׁכְר זְבוּלָן וּבְנֵימָן: מִכְשָׁפָה לֹא תַחֲיֶיהָ:
 וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּצַת זָהָב: וּלְצֹרֶעַת הַפֶּגֶד וּלְבִית: וּלְשֹׂאת
 וּלְסַפַּחַת וּלְבִהָרֶת: יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמָרָךְ: וַיְהִי
 אַחֲרֵי הַמַּגָּפָה: וּבְנֵי פִלּוּא אֱלִיאָב: בָּרוּךְ טַנָּאךָ וּמִשְׁאֲרֵתָךְ:
וְהַחוּט הַמִּשְׁלָשׁ, לֹא בִמְהֵרָה יִתֶּנֶּק: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ. מִשְׁעָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלַח: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בָּךְ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה.
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן.
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | יִסְמִיךְ מַעַט יְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: יְהִי לְרָצוֹן
 אִמְרֵי פִי, וְהַגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל, וצריך באמירתם כוונה גדולה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וּלְכֹל
 הַיָּד הַחֲזָקָה, וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל. אֲשֶׁר
 עָשָׂה מִשָּׁה, לַעֲיִנִי כֹל יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדָרְכּוֹ.
 וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִם,
 מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה. וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵים:
 הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: יַעֲרֹף
 כַּמָּטָר לִקְחִי, תֵּזֵל כַּטֵּל אִמְרָתִי. בְּשִׁעִירִם עָלִי דָשָׂא,
 וּכְרִיבִים עָלִי עֵשֶׂב: וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה.
 קוֹמָה מְלַע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּפְצֹּ אִיבִיךָ, וַיִּגְסֹ מִשְׁנָאִיךָ
 מִפְּנֶיךָ: וּבִגְחָה יֹאמֶר. שׁוּבָה מְלַע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, רִבְבוֹת
 אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וּצְבָאוֹ וּפְקָדֵיהֶם. חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
 וָאַרְבַּע מֵאוֹת: כֹּל הַפְּקָדִים לְמַחֲנֶה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף
 וּשְׁמוֹנֶת אֶלְפִים וּמֵאָה לְצִבְאוֹתָם. וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ:

אחד עשר פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בגו"ן, והם טובים לשמירה מפחד

נגע צרעת כי תהיה באדם. והובא אל הכהן: נחנו
 נעבר חלוצים לפני יהוה ^{אלהינו} ארץ כנען. ואתנו
 אחזת נחלתנו, מעבר לירדן: נביא מקרבך מאחיד
 במני, יקים לך יהוה ^{אלהינו} אלהיד. אליו תשמעון: נהר
 פלגיו ישמחו עיר אלהים. קדש משכני עליון: נגד
 אבותם עשה פלא. בארץ מצרים שדה צען: נחית
 כצאן עמך. ביד משה ואהרן: נפתי משכבי. מר אהלים
 וקנמון: נר יהוה ^{אלהינו} נשמת אדם. חפש כל חדרי
 בטן: נפת תטפנה שפתותיה פלה. דבש וחלב תחת
 לשונה, וריח שלמותיה פריח לבנון: גדו מתוך בבל
 ומארץ כשדים צאו. והיו כעתודים לפני צאן: נשקי
 קשת מימינים ומשמאלים באבנים, ובחצים בקשת.
 מאחי שאול מבנימן:

רבנו של עולם, הצל את עמך בית ישראל, מכל מיני
 כשפים ומכל עין הרע. וכשם שפרשת כנפיה
 על אבותינו שבמדבר שלא שלטה עליהם עינא בישא
 דבלעם, כן תפרוש עלינו ברחמיך הרבים, להיזיתנו
 מכסים במכסה ובהנהגה בשמותיה הקדושים, מכל
 עינא בישא:

שלשה פסוקים המסוגלים לשמירה

אתה סתר לי מצור תצרני. רני פלט תסובבני סלה:
 בטחו ביהוה ^{אלהינו} עדי עד. כי ביה יהוה ^{אלהינו}
 צור עולמים: יהוה ^{אלהינו} עז לעמו יתן. יהוה ^{אלהינו} יסיר
 מעט יברך את עמו בשלום:

שבעה פסוקים בישעיה, שמתחילין בכ"ף ומסיימין בכ"ף

כי תעבר במים אתה אני, ובנהרות לא ישטפוך. כי
 תלך במו אש לא תבונה, ולחבה לא תבער בך: כי
 עם בציון ישב בירושלים. בכו לא תבכה חנון יחנה:

לְקוֹל זַעֲקָהּ, כְּשִׁמְעָתוֹ עָנָה: כִּי אֲנִי יְהוָה יֵאָמְרוּ אֱלֹהֶיהָ,
 קדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעָהּ. נִתַּתִּי כִפָּרָה מִצָּרִים, בּוֹשׁ וְסָבָא
 תַּחֲתֶיהָ: כִּי אֲנִי יְהוָה יֵאָמְרוּ אֱלֹהֶיהָ מְחַזֵּיק יְמִינָהּ. הָאֵמַר
 לָהּ, אֵל תִּירָא אֲנִי עֲזָרְתִּיהָ: כִּי לֹא שָׁאוֹל תוֹדֶה מוֹת
 יִהְלָלָהּ. לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹדֵי בּוֹר אֵל אֲמַתָּה: כִּי אֶצֶק מִיָּם
 עַל צִמָּא, וְנוֹזְלִים עַל יִבְשָׁה. אֶצֶק רוּחִי עַל זֶרְעָהּ,
 וּבִרְכָתִי עַל צֶאֱצָאֶיהָ: כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ, כִּי אֲבִרְכֶם לֹא
 יִדְעֶנּוּ, וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֶנּוּ. אֶתָּה יְהוָה יֵאָמְרוּ אֲבִינוּ,
 גָּאֻלֵּנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָהּ:

יְבָרְכֶהָ יְהוָה יֵאָמְרוּ וְיִשְׁמְרֶהָ: יֵאֹר יְהוָה יֵאָמְרוּ | פָּנָיו
 אֶלֶּיהָ וַיַּחֲנֶה: יִשָּׂא יְהוָה יֵאָמְרוּ | פָּנָיו אֶלֶּיהָ
 וַיִּשֶׂם לָהּ שְׁלוֹם: וְשִׁמוֹ מִלְרַע אֵת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינִי אֶל הַהָרִים מֵאִין יֵבֵא עֲזָרִי:
 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה יֵאָמְרוּ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן
 לַמּוֹט רִגְלָהּ אֵל יָנוּם שִׁמְרֶהּ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה יֵאָמְרוּ שִׁמְרֶהּ יְהוָה יֵאָמְרוּ צִלָּהּ עַל
 יָד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיָּרֶחַ בַּלְיִלָה: יְהוָה יֵאָמְרוּ
 יִשְׁמְרֶהּ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֵת נַפְשָׁהּ: יְהוָה יֵאָמְרוּ
 יִשְׁמֹר צֶאֱתָהּ וּבּוֹאָהּ מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם:

תוכן שירים

15.....	קרבת ה'.....	18.....	אבינו אב הרחמן.....
18.....	דע לך שכל רוחה.....	20.....	אבינו מלכנו חנונו וחנו.....
14.....	חור טלח וישראל.....	13.....	ארחו שלום.....
17.....	הבן יציר.....	15.....	אדרכתא.....
14.....	הנה אנכי שולח לכם.....	14.....	אור יגיע לעדק.....
13.....	הנה נה טוב.....	18.....	אחיש כל בית ישראל.....
15.....	הטלח הנאל.....	17.....	אחת שאלי.....
14.....	הרחמן ... אליהו הנביא.....	19.....	אילו אילו בטה אכרב.....
18.....	הוא נאל אותנו.....	18.....	אילו נה לי כח.....
20.....	הוא ששקרה.....	17.....	אין אדם שר שירה.....
13.....	הוא נידע.....	16.....	אין עיר.....
20.....	הוא נלדל בנים.....	14.....	אל תירא ישראל.....
17.....	הוא נלדל בנים.....	17.....	אלקים נבואות שוב נא.....
16.....	הוא נלדל בנים.....	14.....	אלה נבואה לבי.....
14.....	הוא נלדל בנים.....	20.....	אם אשקחך ירושלים.....
14.....	הוא נלדל בנים.....	18.....	אם אשה טאמין שכולים.....
14.....	הוא נלדל בנים.....	18.....	אם יהודי.....
17.....	הוא נלדל בנים.....	16.....	אנא נבוא.....
14.....	הוא נלדל בנים.....	20.....	אני הוא עין טאד וכו'.....
17.....	הוא נלדל בנים.....	13.....	אני טאמין.....
16.....	הוא נלדל בנים.....	17.....	אדומתן ה'.....
13.....	הוא נלדל בנים.....	14.....	אשרי יושבי ביתך.....
15.....	הוא נלדל בנים.....	15.....	אשא עיר.....
16.....	הוא נלדל בנים.....	16.....	בלבבו מושקן.....
18.....	הוא נלדל בנים.....	19.....	ברחובו העיר.....
13.....	הוא נלדל בנים.....	15.....	ברכי נפשי.....

20.....	עוד ישמע בערי ידאדה	15.....	תשקחו כסלכותיך
19.....	עומד לו עץ בצדדי דרבים	13.....	תשקחו השמים
13.....	עושה שלום	13.....	תשאל בשם ה'
14.....	ענה בברי	16.....	תשאל בשם ה'
17.....	פיה פתחה בחכמה	21.....	תשמע ונים ללא מרע
14.....	פיתח את נד	17.....	זה קלם
14.....	ציון הלא תשאלי	21.....	כי הרבית טובות אלי
18.....	קול ברמה	15.....	קאל תשג
16.....	רבוט של עולם ותן חלקט בתורתך	18.....	קשהשמה באיכה
18.....	רחם בחסדך	18.....	כי את כל הארץ
16.....	רחם נא ה' אלקיט	15.....	כי לא ישש
15.....	שבע בן	13.....	כל העולם קלו
14.....	שבע ישראל	17.....	כה אמר ה'
13.....	שיר לשעלות	16.....	לבען אחי
16.....	שפכי כמים	17.....	לב קדור
13.....	שפכי ירושלים	14.....	לחודים היתה אורה
15.....	שוקת ישראל	17.....	לולי תורתך
14.....	שאו שערים	13.....	כי האיש תחפץ נים
13.....	שישו את ירושלים	14.....	סענה גדולה
21.....	שקחם בבגד שלם	17.....	מקניסי רחמים
20.....	שקחט ה' אלקיט	14.....	סלכותיך
20.....	שקח השמות	16.....	סר לרגלי
15.....	תבא השעה הזאת	20.....	סימן טוב וסול טוב
16.....	תפקח לעי	14.....	עבדו את ה' בשקטה
15.....	תנא	20.....	ענבי הנקט
14.....	תורת ה' תביטה	17.....	עדיפה
		13.....	עוד אביט ה'

תוכן פיוטים

47.....	יודו לך רעיוני	38.....	איל מאוד נעלה
47.....	יום השבת אין כטוהו	32.....	אנדלך אלוקי
24.....	יום זה מסובד	43.....	אלך אקרא יה
26.....	יום שבתון	32.....	איל מאד נעלה
36.....	יום שישי הגיע	40.....	אל תדא
36.....	יעלה יעלה	42.....	אם חכם
50.....	יעדת רבש	43.....	אם נעלו
50.....	יפרח וירבה	42.....	אנא מסודך
35.....	ישמח חתני	43.....	אשאל אלהי
46.....	מכב עדק	31.....	אשורר שידה
24.....	כי אשמה שבת	45.....	אשיר לאיל
41.....	כי ידעת	48.....	אתה איל כביר
49.....	כל עת אלך	39.....	בוכרי ימים ימיסה
41.....	כנור דוד	26.....	ברוך איל עליון
39.....	כשיבוא השישי	32.....	בר יוחאי
35.....	לך אילי תשובתי	51.....	בתי צאי
22.....	מה ידידות	37.....	גאל יבוא
48.....	מל איל וגדל	27.....	דורו יקרא
34.....	ממור לדוד	38.....	ובשבת הוא יזכר
23.....	מנחה ושמוחה	45.....	הו אילי וגאלי
28.....	מפי איל	30.....	חביבי
37.....	מקהלות עם	46.....	חכמה ביתה
29.....	נגילה תללויה	34.....	יה אכסוף
35.....	נורני איל חי	25.....	יה ריבון
44.....	עת דודים	29.....	יטל אלוקים
30.....	צור משלו	44.....	ידיד נפש
38.....	שבת מתנה	39.....	ידידי השמחת
28.....	שלום לבן דודי	48.....	ידידי חעי
31.....	שנח בני בראק	40.....	יה ויסאי
46.....	שער פתח דודי	23.....	יודוך רעיוני

טל: +972 (0)8-8502-771
www.Chazak.co.il
Office@Chazak.co.il

כל הזכויות שמורות © All rights Reserved
שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט.